

סימפונית הצבעים של אסקר

הופיע המדריך החדש לצבעים-סימפונית הצבעים של אסקר
קשת מרהיבה של 136 גוונים ל-6 סוגי צבעים
בפעם הראשונה בישראל -
בעלון גודל ומפואר כל סוגי הצבעים
פוליפלסט - 52 גוונים, חלקם חדשים
לצביעת הקירות בדירה
פיינמנט ואקרילופלסט - 12 + 12 גוונים לצביעת
הקירות החיצוניים בפני חריצי-החלון
דורזין ודורזק - 40 גוונים מרהיבים לצביעת
אביזרים ורהיטים מעץ ופחמב
דורזין מט - 10 גוונים מודרניים לצביעת רהיטים
מגיק ספריי - 16 גוונים של צבע מוכן לריסוס במכלית
מעטות ירון - 18 גוונים ליצירת איסוף אפטריות
ביסימפונייה: תמצא נוסף, לעושים
- חוראות עמוש מפורטות ל-6 סוגי צבעים
עיקריים
- הדרכה בבחירת הגוונים
פרטים נוספים על הצבעים לצביעה עצמית
- יעוץ כללי ומפורט לצו
- דברים שכדאי לדעת

לכבוד אסקר תג 1736 ותל אביב
נא לשלוח לי את מדריך הצבעים החדש
השם:
הכתובת:

בקש את מדריך 'אסקר'
ברשת הצבעים שלך
או מלא תלוש זה ותקבלו בדואר

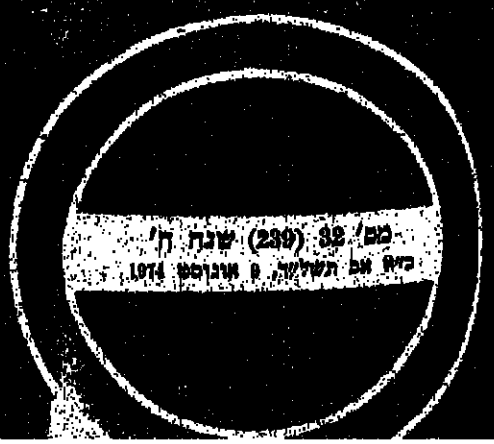

אסקר
במבצות הפעילי כור כימית

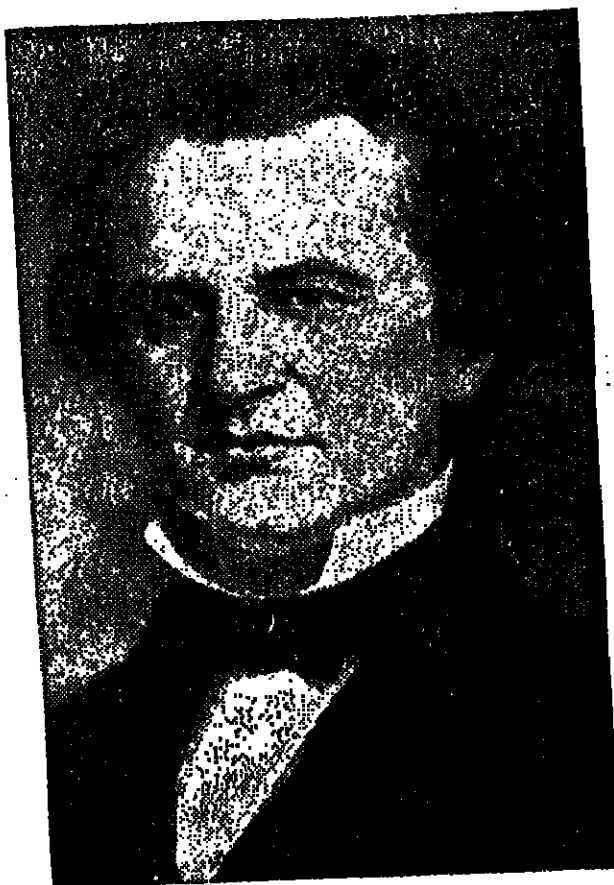

סלון סאטור

המחלקה
למכירת
הציוד

ההדחה
שלא היתה
לפני
106 שנים

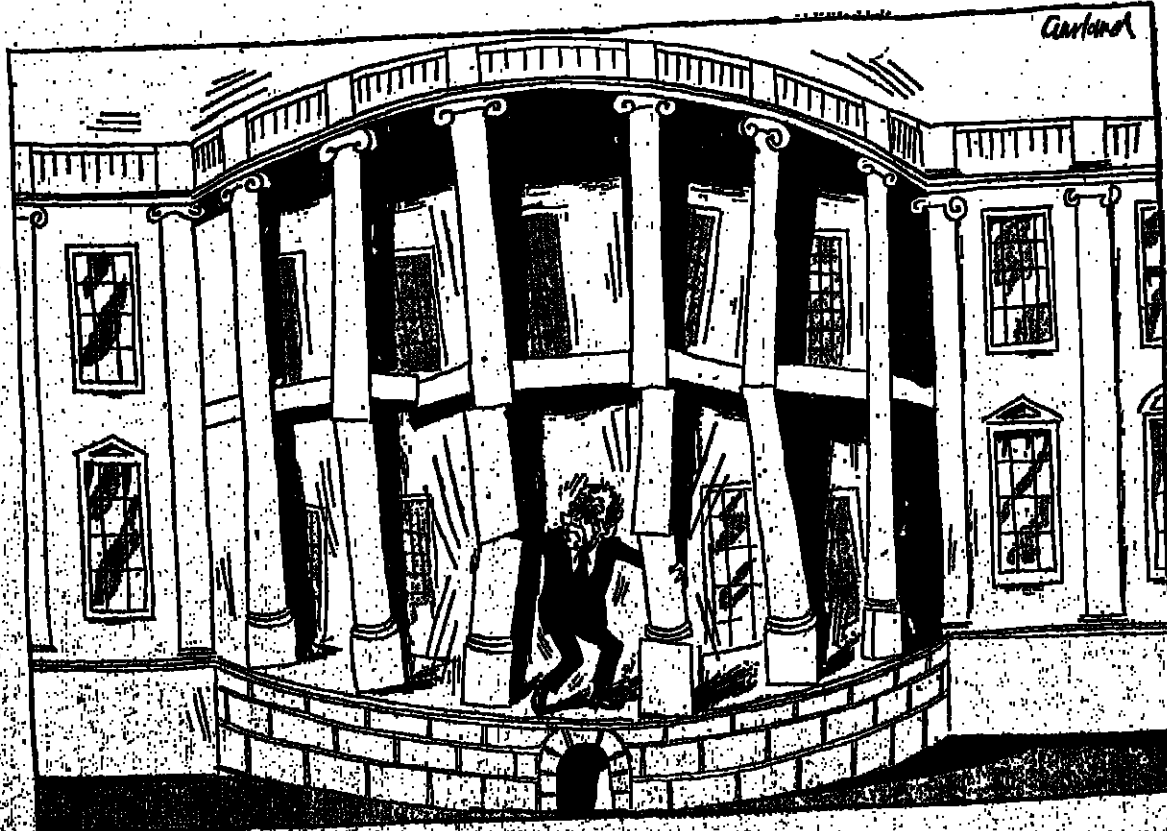
ניקסון כבר „מורה במקצת": הוא ידע על ההתפרצות לוורגייט, הוא ניסה לחסות עליה... האם הודאה זו מקרבת את קיצו — או שבכל זאת יינצל מהדחה, אולי על חנדו של קול אחד, כמו הנשיא אנדריו ג'ונסון בשנת 1868? והיה כי יודח, האם תחזור ארה"ב לסדר-היום, כתמול שלשום, או שפרשת וורגייט תחייב הפקת לקחים מפליגים במיבנה החוקה והמינהל האמריקני?

אנדריי ג'ונסון

[illegible]

הזשבון מאקיאוולי

ע ש"ן ננסה להשקיע על גקודת דאוו
משרית של חדמוקראטים. אוו שורת-העיו
עווחת, מאקיאולית, מחייבת שדוחק וה
היו מעוניינים בהמשכת כחונתו על חנשא
הרסובליקני שהמדתי כהשילוי כל על חנשא

(י' ט"ז שבט)

הפלת בקונגרס — יהינא ברור — עדיין אין מירושא
ירושלם, והנאם בירידת ודחית תשעה מכתותה, כל-עיקר
של תרומה "ממלכית" וזאת כל-תבא אשכול, וזה הבחירה שישמש
והאחרת את כתב-האישות; וזאת בבחינת קטלוג, וזה
והאחרת עצמה, והפלת חידוש מנאס, שישמש במקרה
הזה כמין נפרד לראיה של חידוש המחקוק והחידוש השני
של כתב ברור — והאשכול "ממלכית" שישמש אשכול
הזה לעילון כל גויא-הירושלם, שהוא מין גויא המרינה
וזה גויא ברית-הממשל העליון.

נ'קסון - "בחורם תקוים"

בטאט — הוא כבר מוסגר להרשע
עוד, והשאר, ואין אחרי הורשעה ואי-כלום
שום תביעה אחרת לא תוכל לבשל את גור-
דני אלא, שחתולתם, בעיקר והרשעה
(conviction) בענייני רוב נדחית; לחלות
על שילדים מכלל 100 הנאספים ברם, אינו ראי
עוקב בזה; לפסוק דני משיג על תבאסא חזית תבאסא
הוא מאבצת את הורשע — דחתה נקטום. ובזה
הוא דוח תבאסא (שבת וספרא) על אחיבה כשהוא
עומד לפני שופט אחר ממשל, מוכיח מכלולות
העובדות וקובע בהלכה על פיהן מה תבאסא
על דני שחט לו במלך הנאסר, החללית וחרון בטאט.

חקקרו, ושבכל שיער, כן ייטב". ינסקן המושמן, שקשה
 של שרצים נחלתה מאחוריו, לא להסחית: הנולד
 של המלכה והשרובל-קבית – יא אב, "שולמלי",
 כ"א למשך עשור או דור... לא זו בלבד שהמוקראטים
 נהנו מבחן מוחך בבחירות הבכנים של סחי ות, אלא
 חששו לרדת לבדן יסחת לררחה לפני מעמדם – היה
 אפשר יקח (לידת חברי ינסקן...)

אך גיית לספקולאציות אלו. גיית ששני תצדדים, שונאייקסון מזה וחבריי-לדר-רומלמלז מזה, אי יעשו שקר בגששם דר-כדייכר, רע מחור שיקליי-לדרה השומים, ברטנאליים. גיית שיתרחש חורבן, מבוזח של גיקסון — דוייני שיכבד ממנו לגיט אה השליש תואל של סנסאטוריים-תומכים. גיית, אימאל, שסאנסט גייע-בדין אה תנשיא ויררל על תודחה.

ואו, מה יקרה בפועל? לאכארה, הדבר מכלש גיסקו
סיקול את מירקלה ויציאנו מן הבית הלבן אבל הסטוריאלי-
סיקול את ימים אחרים יקראו לתת את הדין על מעלליהם בבתי-
השפט של המדינה! כתוצאה מכך אחלי והבקש לשווא
בבית-המורים" - הדלילי - בדיכסור, הרשום
ליצול, אבל ריצארד גיסקו מן הבית הדין חזקה שהיא תקינה
בתקנים ונקטושי-בגיסקו ימים יתה אם ימרח את אש
המחשבה המרשית והתבטלו-בית הדין הלבן ויש יפעלו בדרך
יש יפעלו ויש יפעלו את המבטורה לעצורו! לשון אחר:
אין צורך לשער על דעותיהם אם התייבשו-בית סיר לקבל
עליו את הדין! את בענייני זה הוראות מפורשות - לא
היסטוריוסוטיציה! לא בחוקי-הקורנס, לא בבסיסית-התרכאות
המבטורות. שמונת אש שום תקינה לוח הבסיסיות-המדינית
לא אחיה. מכונן, גיסקו מזהר על בית יתה בחזות -
אם יחלי למשול. הקורנס, ומסכתה גם מוסדות-הרשות
המבטורה, את ישמחו פועל עוליהם בריו ההתקפות, למשל,
יגורו אומאטאית. גיסקו חולד אפאטיס בעל-העלילה
המבטורה לגמרי מכל אשורושה של שלטת. לא לאורד-
מסמס אומאלי לא לאורד-שמונת אש יחלי לשחק במבטורה של
מסמס (האויב) בדיכסור. בדיכסור עומ. אש יחלי נסיון עדין מאד
של "מדינה", כוח, ודי לחכות במבטורה בביתת של אפאטיס,
עומעו ללא-התקנה להכניס לוח מוסות-השמונת - רחא
התקתושה של התמוכונה וסכנות מבית ומחוץ: אינפלאציה
השמונת, חסיס מושבשים עם בעלי-הברית, התיורושים
המבטורה ודאנס...

במעגל קסמים

ולוי הסיכוי ה"מרני" הזה, שאיננו
כלל פרי-הדמיון, יעזור למחשבה שנייה את
המחשקים הקטגוריים בביה"ג ואת המחוק'
ים השומעים בסנאט — וזה יעכבו את
צורת החללה ותהדהד — קשה להניח אפשרות
זו. אבל אין היא למדת בגדר הנמנע.

[illegible]

זאת כי כן: עם תפילה או בלי תפילה — אמריקה
 בניה במעגל-קסמים. ת, קוסם". הוא רע, ות, מעגל" הוא
 ישוק כובל, מתיש. מי אשם בכך? האם רק, האיש גיסקון
 גרעין — או שמא, אשם בזה המיבנה הזיקתי-שלטוני של
 "דח"ב, המגיע עד-משבר בפרוס שנת-המאתיים. לתקמתה?

המורשת
האנגלית

[illegible]

שני האשמים האחרונים שהורשו בעקבות "אילוצי אנטני" היו הרייזינג, ממנהיגי היסוד לאימפריה הרוסית, והרייזינג, שהשטשו בשטחים נרחבים (1795, תור הזהב של האימפריה). בשנת 1848 נעשה להם להחליט את לורד מלרסון (1806). ש"ה"חזקת קונסולרי – אל מנהיג בשל, ש"ה"חזקת יתום היה בריטניה לא לקחת משפטים, וה"ממלכה, ש"ה"חזקת אל היה וקוקה לזמן משפטים, וה"ממלכה, ש"ה"חזקת אל היה לק מדינה קונסולריטיוניזם אל היה "ממלכה" ש"ה"חזקת משפט ארמאטוס, ורדשות המעצות, הממש"ה"חזקת אל היה כפומס לרשות המחקק (תאורי) (אנטני) הרייזינג ליד דיון השבוע לפניו. הוא היה לחייתם ש"ה"חזקת משפטים או ראש"ה"חזקת סרוו – יכול הוא לחיותם "לעקלה במעצות בור, אראו, האקאנס, נחלי, מחסר, ממלכה מפורת או חייב בתהיבות ומקסימום בחירות" ש"ה"חזקת אראו צורר בשום עלות פליטת כל שיעור התחזקת" ש"ה"חזקת אראו צורר בשום חרות שפומס מיעצת מיעצות, ומלך, ארמאטוס, ולמשפט – האקאנס לבדו – אראו-מנואש היתיד של בריטניה ועל פיו מיש חבול.

שונה הוא ירגיש על כפיו כדוריות, הנבטות בשרות –
 יבדל. לוקח את צוה און חובלה גנוב, שכן חמור –
 'ל' תורה אגנייה', 'אני, ל' לישות משלה רי –
 On Wrong) וזה שאסור במלך או
 מבלבל אסור גם בעושי דברם, בין אם יושב משלש
 ראשו משלש (מחלוקת ארמנות) או חרם בנבטת א –
 (אגנייה) שכן הם עובדי-מלך כבירים, כולם שורים כילו
 יחזק למציתם ורעה על מלך יחזקסס, אולם שיחזקו ו
 יחזקו מלחמה; ונתן על שאשירי לבקש את הסרת –
 בשעת הקדור או כמעט תמיד. או' או' אבנסת
 ועבאחט בעני' חסרת ומכריותו כפי 'מכריותו'.

11 בסיון

רה"ב, כאמור, ירשה את עקרון ה"אמיציזם" אמנליה - והוא שרירותיים בחוקיה. זה היותו אחד אסמט את תחבולה הקונסטיטוציאה האמריקאית - ב-1789 - נצטרך 11 נסיונות להחליט איש-ימדינה, בפרטות מקרים. הביא ה"אמיציזם" להרשעת "מוטליה", ורק איש-ימדינה אחד, אנדריי נבונות, כבעט מעט שחרור בעקבות המללה - וסמו שניצל מכל זה ודיו על שני שאלות: תשסור וזה להשלימת אורז ומחיות על שני-שלישם (כנסא). סמס אן אשור לחקש תרבת פורשה אנדריי נבונות ב-1808 - על מרשע-ניקסון 1974: אכל מהות. אכל נרוא, אשער לחקש.

אנדריו גורנוב סובבלי' מקום מגוריו ביבנווה בחרו להחליף את המגורים החדשים של ארד'ה; כאוס שחלקו ברוחם של סובבלי צר, על חבל גד; באדם השייד, 'אני שולח' ו-אני ש' צורח' אף לאחד מהם... הוא נולד בשנת 1808; אקטוריג'וב, את מדינתו ורומניא שסימ' או משר' ברות אף ב-תחילתו היה בית של, לבנים עניים, ללא רכוש וללא רכוש להעביר ספרים. אנדריו גורנוב 'אקטוריג'וב' ו-השכלה השלמה ברות, ומקור' את החולשות של כביר ומכשיר ומכשיר ברות, שמי הנגד החילה להנחית לביטוח הצבאות. אף שבת חמור 1861' אנדריו גורנוב החליט על פרישת שנת גורנוב' את טעמו וקצת את גורלו בפסן - ובחשבה אבדות יקוקול, אחתה של ב'רית' (Unio), לשימור של מקומה והאקטוריג'וב, את יקורת בעיני יתר חלק שוקל

קומפיוטריזאציע. בחברות מ-1865 מונה גיוסולן כמזכיר
רשמי של ממשלה. בדידו של גיוסולן, למעשה
יש שונה שם חשימה - "הוראה" שעה - מרשימה
רשומות, לרשימה "אחידות" (מסכתב שאנדריו ג'ני'
זה היה אסטריס ואוני'רגס אל רצה שישנו גורו
דק מסתור מסור-מזכר ודמוקראטי אל מנה
רשומות). מסתורא ליקולן ביד קטן מ' דורון, ריש
מסכתבא אל מנהסער אל מנהסער אל מנהסער אל מנהסער

שנינו

בתרבות הפוליטית

עזה מרבים לדבר על סיוגים בניהול תפלות התורה ובסיון התולדות. זה עשה הכסיר קונטרסים — על למסור תשואות ונשיאות — על כלל — יהוה וקיימים כל תשואות התענוגות של השיר מרוב, או התנהגות מן האומות שירים יתנו וכו' — ודרכו אל התחנות והרפתחות מרובות מליטות האומות.

[illegible]

ולוי הלקח הראשון מכאן הוא — ש-
וירוש שינוי בסדרי המינהל? כלומר: שינוי
במערכת ההסככות של הנשיא האמריקני ו-
באינטראקציה בינו ובין המוסדות המחקריות.

**בדק-בית
קונסטיטוציוני**

ש"י וז"ל הלקח הראשון מכאן הוא — ש"י ודרוש שינוי בסדרי המינהל ? כלומר: שינוי במערכת הסמכויות של הנשיא האמריקני ו"באינטראקציה בינו ובין המוסדות המחקרית.

מדינת ישראל

לאחר שכספי..קרון הנא-
מנים לשיקום פליטים-
אזלו, נדרשת הכרעה:
להיות או לחדול?

מגבלות מובנות תחמו
את מדיה הצנועים.

באמצעות קיבלו
עיריות אחריות למחנות
הפליטים שבשכונות.

מוסד ציבורי שתדומותו
רבה והוצאותיו אכסיות.

קרון אזל שכונות

מאת
עמיר
שפירא

בחוותיה, ואחריות זו כללת דאגה לתעסוקה, והטבת הנאי-
החיים של האוכלוסייה הערבית בשטחים המצויים בשליטתנו.
הכליחה של הקרן ויתרה ליצור זרוע נוספת על זו
הנלחמת בהקציה הממשלית הציבורי, שנועדו ליתרונה באמצעות
החלפת ממשל פרויקטים שאינם נכללים בשל מגבלות כספיות
יוזם בתכנית המשרדים השונים. היתה זו זרוע שאינה
ספוגה לשולחן האוצר הישראלי, היותה מתרומות שגויסו
למטרה זו בלבד. כשנודע ש, פרט ממסד ההתרמה הראשון
ובאמתחתו כסום המתקרב ל-5 מיליון ל"י, הוסיפה של כך
ממשלת ישראל כסום של חצי מיליון ל"י כמענק מצידה,
והקרן החלה להריץ תכנית.

מכאן החלה הפעולה הית פשוט בתכלית, כדי למנוע סירבול
ביוזמה, ולחסוך במנגנון הפיקוח. הנאמנות היתה פונה
אל הממשל לקבלת תכנית של פרויקטים בדרגים, בוחנת
אורח, מאשרת ומעבירה כספים לממשל, עם תום כל שלב
וזה הממשל מודע חזרה לצורך ביקורת של רשות חשבון,
ובתאם לאישור תועברו כספים נוספים להשלמתו של
השלב הבא. סמלי מובן כי דרך זו אישרה לאנשי הקרן
להוציא אל תועלת תכנית בלא כל מנגנון ובכל הוצאות
התפעול. וכל נעשה בתחבורות, ואלמנט זה קשר את
התפעול בכך ביתר שאת אל תועלת.

מגבלות המצמצמות מדי הקרן

מטעמים מובנים ברור היה מראש, שהקרן
לא תהפוך למגד ענק. תועלת עילית מגבלות:
החשש שתתרמה יתורם טובים עשירה
לפגוע במגבלות הישראליות האחרות, צימצמה
בהכרח את רשימת התרומות ויהי זה שיתאוצר ספיר
שגילה רגישות מיוחדת לעניין זה, וסביר כי יש לחשב
מקורות מימון בקטגוריות אחרות, אף שתדומות הראשונות
גייסות מתרומות שאינם נכללים ברשימת המסורותיות,
וזה חשב שפעולת התרמה רחבת ממדים, המלווה לבסוף
לאמיתות הממשל של המגבלות, ופרושו של דבר הוא
הצברת כספים מסת אצל לשים שני במשטרת: התרומות
יישאבו מאותם מקורות, רק ייעודו אחר.

מגבלות אחרות: תועלת בהתאמה שחלה בפעילות
הקציה הממשלית. קצית תועלת בשטחים הללו עם הזמן על
הקציה גדלים, ובוצעו פעולות בתחומי משרדי הממשלה
הקציה שגויסו כל הכנית בעבר, מי חשב תועלת שקרן
הנאמנות תועלת המוביל יכל היה לסכם לעצמו לא צער,
כי היתרמות המדינה על-מסגרתה הוטת את הקרן לגורם
משני, שישל רק בברים, קטנים.

מגבלות אחרות: תועלת התנאים המיוחדים של תבעית,
שמונעו מכלל גורם כספים ממקורות לא-הרדיוס, האפשרות
לחזרת מוסדות בין-לאומיים אחרים, וקניית לאמיתות
שקלה משותפת (א) קיומה של מוכנות חסדית ותעסוקה
לפליטים (סכסית), שיתרומת כחובת בין-לאומית שאינה

מאז עם חריש לה סמוכים המהות, נוצרה מצבואה חז-
ש: מרגע בו נחנת העיריה ידע למפעל המשווק, קיבלה
על עצמה האחריות למחנות הפליטים שהתחומה. בדרך זו
הסר המחנה לשכונת בארתי העיר, לכל פרויקט שחוקם
נקשר חנאי מקדם מחייב: לא רק שהפרויקט יינתן לחוש-
"בית, הוא אף ישאב תצוקה להפעלתו מן הממשל. מחנות
השיקום ביהודה ושומרון היתה זו:

במחנה הפליטים נור א-ישמעל ליד טול-כרם השקיעה
הנאמנות 200 אלף ל"י בהקמת רשת מים וחברותי הבתים
לרשו; התקינו רשת פנימית עד בריכת האגירה כולל
משאבה, גוסף לכך חוקמה גדר בסחון באורך של 500 מטר
ומדרכה לצד הכביש.

מחנה גניון: הנתת צגרת מים באורך 1.8 ק"מ. התקנת
קו מתח-גבוה, טרנספורמטורים, ועמודי חשמל לאורך 4
ק"מ. העבודה בוצעה בשיתוף עם העיריה שנתנה מתכנסות
בעבור אספקת החשמל למחנה.

מחנות שכם: חיבור שלוש מחנות אל רשת המים
העירונית, גם כאן בשותפות עם העיריה שנתנה מתכנסות.
אבל הפרויקט היותר גדול היה הקמתן של תשת
מראשות כפריות ברחבי יהודה ושומרון בסכום של 450
אלף ל"י. המבנים המהדרים כללו: חדר לרופא, חדר אחות
וטיפול, חדר המחנה והצר להמחנה.

הומניזם לצדכי ישראל

האם הכיר אנשי המחנות תודה לפעולות
ה, נאמנות? קרוב לוודאי שכן, אף כי נקודת
המבט היתה אחרת. יעיד על כך סיפור מן החיים:
כשביקר חסר פרס ברצועה והתעניין מה תגובה
החושבים למפעל השיקום, נקרה בדרכו נער חושב אחד
המחנות.

ו, ליד, אתה שמח? — שאל השר.
"על מה לשמוח?" — שאל הנער.
"יש חשמל ברחוב?" — אמר פרס.

"חשמל? חשמל זה רע, עכשיו יוכלו החיילים הישרא-
לים למנוע בנו בלילות. עד עכשיו היינו מוגנים בחשיכה".
אצל חוגים רחבים בציבוריות הערבית נקשרה הפעילות
ההומניטרית במסורות וצרכים ישראליים, ומשום כך תושב
טיג הן לתמיכת והן להודיה איש מבין בעלי ההון הערביים
שזוהי מסוגלים להשתתף בשיקום, לא יכול היה לעבור את
המחסום הפוליטי. יתר על כן, תורמים סטנציאלים שהוטאו
ארצה כדי להתרשם במו עיניהם מחומרת הבעיה, היו
מגויסים עם אישי ציבור ערביים ומקבלים מרגע רחב יותר
על הקושי הנעוץ בתנאים המורכבים בהם מעוגנת המציאות.
אחרים מהם, שיכולים היו להשיג סיוע רב, הופנו תמורת
רצון טוב לעבר הכתובת המוכרת: סכסית.

אחרים שהובאו ארצה וסידרו במחנות, סקחו את עיניהם
של הישראלים: המצוקה שנתגלתה בהם היתה כאין וכאספ
לעומת מה שראו במחנות הפליטים בנגב-יד, בבאפריה
ובמקומות אחרים, ה, סלאמט", כך כינו את המחנות המה-
רקים על שולי הערים, לא עוררו בהם רצון לסטות מסדר
העדיפויות שיקבעו לעצמם ביחס להחצות ההשקעה.

שיקום ברצועת עזה

באמצעים דלים יחסית יצאה הקרן לדרך.
הכללים היו ברורים: עדיפות לגוש מחנות ה-
פליטים, תכנית צנועה, ומכסימם שיתוף עם ה-
גורמים הערביים עצמם. כל פרויקט תועבר לאתר
השלמותו לבעלותם של התושבים, כשלוחות של הקרן לא
גרשם כל כנס. יתרת מואת, אפילו שלם המצוין כי הפרויקט
זקם בעזרתה לא נקבע. היה בלוי לראש שאלת הוועד
במחנות תחת כסות של קרן מילנסרדית.

סדר העדיפויות הוביל אל תוצאות, שם כללה התכנית
שיקום מחנה בעיקר בתחומי הדיור.
התכנית לשיקום המחנות ברצועה נועדה להקטין את
צמיחת הדיור בדרך של תגדלת שטח המחנות ושטח תחנה
המוקפת חומה, דבר שאפשר חוססת בנית עצמית
והתרחבות, אם לפרט את חזרבים חוססת תחנה כ"ו
3.25 מיליון ל"י הופנו לרצועה, הם תועסקו במימון כולקמן
מחנות נוספות — תקפת 712 חדרים כדור חלול
לפליטים סילית 1.5 ק"מ בכישים, עברות ניקח וחיול,
הקמת מגרשי משחקים ותאורת רחוב.

מחנה בורייג: 490 חדרים, 11 ק"מ בכישים מכל
אספלים, מגרשי משחקים, מרכז מסחרי, ותאורת לאור
חדרבים.
מחנה בורייג: 490 חדרים, 11 ק"מ בכישים מכל
רה לאורכה.
מגרשי המשחקים כללו עברות יישור חשפם, תחנת
גדר, מתקנים ספסלים, גינות ושילוט, 4 מגרשי ספורט
הוכשרו. לכך במסגרת בתי-ההספר ברצועה, פרויקט אחר כי
השקיעה הנאמנות תועלת מרסאט פיתוחים, שימצו כמות
שימור ומרסאט נעשה בהשקעה של חצי מיליון ל"י.
פרויקט נוסף: מרכז להכשרה מקצועית באמצעות השקעה
של 150 אלף ל"י. מרג לכך זקם תיושר לוחצן מקצועי
בחייה, מרג צויר ותורכו שהתלמדות למרג. הקרן
השתתפה בהשקעה של 400 אלף ל"י.

לקשור את המחנות לערים

ההירה ושומרון היתה התנחלות אחת, מח
שלא תואם כפולחן למפעל הרצות כשל גורם
נכז חיל למחנות הפליטים והסכסית של השומרון
באמצעות פרויקטים כחובת מתכנסות הנאמנות לשות

מגרש משחקים שהוקם ברצועה מכספי הקרן

מרכז להכשרה מקצועית שאפץ (עזה), בו לומדים 300 תלמידים

מרחא כפרית ביד-שרף, שנתנה מכספי הקרן

ובאותו ליל של 16 באוקטובר 1973, כשנתקבלה באישון ליל הפקודה להקים מיד את הגשר מעל לחפלת סואץ, חשנו היטב שגורל הצליחה, ואולי גורל המלחמה כולה, תלוי ממש בנו; הנצליח להקים את הגשר? היצליח צה"ל את התעלה? — קטע מתוך שיחה עם מסקדים מגדוד הצליחה של חיל-ההנדסה, לכבוד יום החיל שנערך אתמול.

בעצם רצינו לספר על יחידה, על יחידה חדידה ו"ל" אחד מאותם הבחורים שבעשר אצבעותיו סייע להקים את הגשר, ניצח על מלאכת העברת הכוחות, עד שנפגע ונחרב, אולם תור שיחה במצאנו מפליגים הרחק אתמול וקדימה, אל נבכי ההיסטוריה הקצרה של אותה יחידה-צליחה שהוכיחה כל-כך את עצמה במלחמת יום-הכיפורים.

מספר שי: "היה זה בסוף 1967. לאחר שצה"ל התמסר בגבולות החדשים, נסתר כי כמעט כל גבולות המדינה קשורים כך או אחרת עם מכשולים-מים. אם זו תעלת סואץ, אם זה הים, הירדן ואם נעצק חורף לעבר סוריה ולבנון — גם שם ניתקל במכשולי-מים. צה"ל מצא עצמו בלתי מוכן להתגבר על מכשולים אלו, כאשר מדובר בהעברה מאסיבית של יחידות ורכב משוריין.

ההתחלה קצרה בסיוע קצינים בחיל, באירופה, כדי לחפש ציוד ולראות כיצד צבאות ויחידות הנדסה אורחיות מתגברות על מכשולי-מים. מצאנו ציוד, שיירי מלחמת-העולם השני, בלית-בידה קנינו, וכי היתה ברירה? אולם כיצד צולחים עם גרוטאות אלו תעלת נהרות? מעתה מחזילה העבודה האמיתית של תחילת הציד לתכנון שתי משימות עמודי או לגד עינינו: כיצד מעבירים טנקים, שריון ורכב-כבד, וכיצד להעביר במהירות חיל-רגלים.

לא מתאים לקצונה

המחרון לבעיה הראשונה קשור ב-שכלול דרישות וגשרים, ואילו לגבי חיל-רגלים הפעלה, נוסף על אלה, גם מטרות נוספות.

האם התייחסו אלינו ברצינות? לא כל-כך, והחלטנו להזמין אל הבסיס שלנו את חדרים הבכירים ביותר של צה"ל ומשרד-הבטחון, כדי להחזיר ולהדגיש את חשיבות הנושא. אחרי שהתגברנו על תצד חטבני, כולל ניהולם של הכלים, התחלנו לתרגל עם חיל-השריון והצנחנים רצינו שהללו יידעו לגל כראוי את אמצעי התעבורה ששיכללנו. לא, לא עמדנו על המקום. כל הזמן שיכללנו, כל הזמן גייסונו. עד מחר עזבנו את שיטת העיתונים שבונים במקום-המעבר ועברנו לכלים קבועים, מתמרקים, נידים, המוכנים לשטח מוכנים והמתחברים זה אל זה. כך גם תבאו ב-17 באוקטובר החיבורות העצומות, שהוכנו לגשרים שהורכבו במקום היעד.

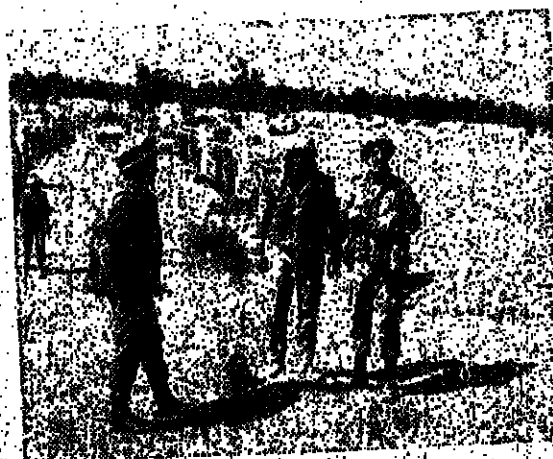
בין ראשוני יחידת הצליחה היה גם יחידה חדידה, חושב אלרואי של"י טבעון, בן למשפחה ברוכה לידים, אפי מטק יחידת הצליחה: ליהודה היו עוד כשישה חדרים לשבת עד לשיחורו. הוא היה בדרגת סמל-ראשון ופעל כמ"מ. הוא רצה מאד לצאת לקורס-קצינים. השלישות החנוגה, הם לא סברו שהוא מתאים, אך משוכנחי לדעת שהוא מתעקש — שלחנו אותו.

נליק: היותו מ"מ צעיר כשיחידה חור מקורם קצינים, התרשמותו מאישיותו המשישית, הוא לימד אותנו כל פרט ולפרט במערכת הרכבה של המוקנים, אם טעות — היה נגיש בשקט, מעיר ומאיר.

הקימו מהר את הגשר

של מות מה שאיפיון אותו היתה

ביום חיל-ההנדסה מספרים קציני יחידת הצליחה על מבצע הקמת הגשר מעל תעלת-סואץ, ופרשיות שלא ראן אור עד כה.

התשוקה לעבודה, למאמץ, לשלימות. לא אחת רגנונו עליו בשל קשרנותו ודוקדוקנותו. אולם במלחמה, כשהיינו צריכים תחל אש, להרכיב את חלקי הגשרים — חפסנו מה צדק האיש. בעצם אפשר לומר שיהודה היה האיש בענו הצליחה. הוא שלט בכל ריו מקצועות הצליחה, נסיונו היה עצום.

אפי: ביום הכיפורים קבלנו הוראת להתכונן למלחמה. ומלחמה לגבינו פירושה צליחה. ירדנו במהירות לסיני. את יהודה אני זוכר שפגשתי בתחומי ה-ק-הירוק" כשהוא שועט עם ג'ים במהירות דרומה. כשנעצרנו, אני זוכר היטב שאמרתי לו: "יהודה, אל תמהר כל כך, יש עוד חרבה מול לעשות. חבל שתהיה בתאונה דרכים".

שלמה: כשירדנו לסיני חפץ יהודה למחליף לסג"ד וחזין בקסדנות את ציוד הצליחה. ב-14 באוקטובר הגיעה הפקודה להתכונן לצליחה. יצאנו אל קודרת הצליחה. ב-17 באוקטובר יהודה הגיע עם שלוש דוברות אל שפת התעלה.

אפי: ליל ה-16 באוקטובר היה לילה קשה מאד. האויב היה מסור בשטח. אש ארטילריה כבדה ניתנה ללא הרף. חיינו על ציר, "עכביש" ב-2 לסנות בוקר ניתנה הפקודה לזוז. ציר, "עכביש" היה חסום מצפון, בחוזה חסינית עדין לחמו הצנחנים. אור ראשון של בוקר מצא אותנו בסביבות האגם-המר — שם פגשנו את אריק שרון שאמר: "הקטנו מחר את הגשר". ירדנו שגורל הצליחה ואולי גורל המלחמה כולה תלוי בנו, בכך שנצליח להקים במהירות את הגשרים הנגדרים. הגענו למקום הנישור. אש חזקה באה מצפון, ל"מצמד" ומעבר לתעלת הירמור. תחת את הסוללה והדוברות תחלו להיכנס. יהודה קיבל אותן, הוריו למים וחשישן מצפון לדרום. הוא דאג לחיבור החיבורות זו לזו. השעה היתה דחוקה. אש כבדה ניתנה עלינו. לא הרחק מאיתנו ישבו כחמישים שבויים מצריים פצועים. בזמן החרבה תופסנו ללא הרף. חלק מהדוברות נפגעו. היה צורך לאלתר חיבורים. יהודה, שהתמחה כל כך בנושא זה, הוכיח ממש וירטואוזיות.

יהודה הרגשה שכל עם ישראל "יושב וצופה" לרגש שהגשר יושלם. חיבורן של הדוברות היה קשה, מסוכן. נעורנו בטקטורים. הדוברות היו בטוחות וארטילריה חטילים (טנקים) לא חסו עלינו. ובתנאים אלה, נאלצנו לעבוד ללא הפסקה.

כמה זמן לקח העניין כולו? מספר שעות.

תרגיל צליחה

האם תירגלתם עוד קודם לכן את איזור התעלה?

היו לנו עשרות סיורים באיזור התעלה והאגם. כשאנו בדקים בקסדנות את חתום את היחידה למים, את הורישת ועוד, בעבר, באחד החודשים שלוש סירות שלנו הגיעו אל למרחק לא רב מאוזניות התקופות באגם חמר. התקרבנו באותו תרגיל לכיוון התעלה. חיינו קרובים מאד לאותו מקום שבו, כעבור שלוש שנים, ביצענו את הצליחה. היה אז ליל יום מלא ובמשקפת וחינו היטב את דור-א' סואר.

יהודה היה אז מ"מ צעיר. באותה שנה צליחה יחידתו של יהודה את תעלת מצפון לקסדנות. מסיבות תומכי הפקודה היתה להראות למצרים שידנו אותה כח קצרים. היה זה בזמן מלחמת-התשה. המבצע כלל העברת כוח חי"ר, כיבוש וסקרן. בנקודים.

אנו העברנו את החלקים במרחבנו. כשעזר קורס

רס"ן יהודה חודיה ו"ל

כאילו חיל-הים הוא שהעביר את הכוח, אולם האמת היא שאנו עשינו זאת.

ריח של סוף מלחמה

החל משנת 1969 ואילך ערכנו עשרות סיורים לאורך התעלה, כדי להכיר היטב את הנגרות השונות. גם במלחמת יום הכיפורים העבירו סירות היחידה את הצנחנים לגדה המערבית.

הגשר הושלם בשעה ארבע אחרי-הצהריים. בערב סומן הגשר משני צדדיו בפנסים-סימון לכל תאור. היה זה מראש מרויב עין. שעה היסטורית של סיפוק גדול לכל אנשי הצליחה, שעמדו בכבוד במשימתם. וכך, כשעמדנו ליד הגשר והשקפנו בתנוה על האורות המזהירים, אני זוכר שאמרתי, משום-מה, ליהודה שאני שעה שיהלחי אותו בשעתו לקורס-קצינים ואם היו אי-שם ספקות לגבי כושר התקדמותו כקצין — הרי השעה הזאת, הגשר הזה וחלקו בו, הם דברים שלא יישכחו. היו אלה המילים האחרונות שהשמעתי באוזני.

ובאותו ליל ה-17 באוקטובר נסגר הגשר. יהודה ורס"ן ב. עברו ללא לזאת בתקופה קשה לתאר את המאמצים שהשיקנו. סירותיו של פאוח כלי רכב המחזו מאחור כדי לעבור ולתגבר את הכוחות שכבר צלחו. בימים הבאים עסקנו בקליטתן של דוברות ואמצעי גיבור נוספים, כדי לבנות גשרים נוספים.

מנחם: עם חחילת ההפגזה נהגנו לרדת מהגשרים, לחפוס כחטה כדי למנוע אבדות מיותרות. לגבי יהודה נענינו הות לא חפס. הוא המשיך לעבוד ולהתרוצץ בין אנשינו כאילו ההפגזה אינה נוגעת לו. בדרך כלל בחום ההפגזה היינו עוברים בין האנשים כדי לוחא שכל נפגע אותה, טפל ופוגה יהודה דמה לכספיה, למוטור שאינו חול מלפועל. הוא התרוצץ בכל מקום. כזו היתה התמונה עד ל-22 באוקטובר, יום הפסקת האש. אחרי-הצהריים היה שקט יחסי. הכל ציפי להפסקת האש. חזרנו תחלו רצאים מהשחית. ריח של סוף מלחמה החל גורף.

שי: אספתי את המפקדים והצנחנים בפגזה שיש לדאוג שהאנשים יישארו בצמדות. חשנו מפני חיללים מצויים שנחנקו מהחיות והמטוירים בשטח, ובאין לחם מרוביטורים הם אינם יודעים על התולטה להפסקת-האש. ודעתי שלא יורידו את כובעי הפלדה ושלבשו את סכמיות השכפ"צים.

בשעה 18.50, עזר דקות לפני כניסת הפסקת-האש, חרשמיית לתוקפת נורו לפתח, ובכתי-אחת, 3 מטחי פגזים של קטיושות, כשבעים מצצות לציר, ויהודה זו מכה ארטי-לית חוקת. קשת האכורית. מספר הנפגעים באותה מכת-אש היה רב, וביניהם גם יהודה.

שעות ספורות לפני הפסקת האש אמר לי יהודה: "קשת לחאפין שאצא מרעניין בשלום".

מנחם: יהודה ניצב על הגשר תוכין את האחרות הלילית כאשר נשמע הבטח הראשון. הוא סייר לרדת לסוללה שבבניסה לגשר, אך פגז שנפל לידו פגע בו. שבעתי מישור קורא: תרגע, אני פצוע, לא ידענו מי זה. היה כבר "אנשן" אחד לקצינים, אחריו, אמר שהוא חושב שזה יהודה. לא חושב — עניתי. הוא נפגעה אותו לתאגיד. — אמרתי. בכל זאת חששתי שזה הוא. שי שאל איפה יהודה הוא נזכרתי שהגשתי שפניתי אותו לתאגיד היה בדרגת סרן. כדי שלא למרד פאניקה הלכתי עם שי לקונוח. אחד מכת ממשון ותולטתי שאפגם יהודה מונה לפני. שי סייר לתאגיד ושלי מזהים את מסמכיה לא תצטוו לספר לחבריו את האמת, כדי שלא לגרום לחלם כללי. האנשים אלו את יהודה כל-כך. כשהתגברו שאלי עלי אסרנו לחונא נפגע והומה. גשר תרומות שבנה במדידתו ונת למקרה על שם — גשר יהודה תרומות.

החללית הישראלית

מאת גוגה קוגו

פעמיים בשבוע, אולי שלוש, עוזב איש או אשה את עיסוקי הרגיל, את עבודתו או ביתו, וצועד לעבר בית החולים, להתחבר למכונה מתוחכמת ויקרה אשר מקנה לו את החיים מחדש מדי שבוע. האיש או האשה הם אסירים לאותה מכונה, אך זאת אפשרותם היחידה להם- שיהיה להם חיים, לכאורה ככל אדם.

המכונה המתוחכמת הינה הכליה המלאכותית, מכשיר אשר תפקידו, במילים פשוטות, לזקק את דמו של החולה, אחרי שכליותיו הפסיקו לתפקד כנדרש. ומכאן עולם אחר נגדש לפנינו, עולם אשר ספק אם נוכל להבינו עד תומו, עולם המיוחד של הגידונים לכליה...

הכליה שבחינו

למי ההגדרה המקובלת, תפקידן של הכליות להפריש את הדטוקסין מהדם, את ארסן זה הכלי, האדם, אך אין זה הכל, על ידי הפרשת סלקטורית, בית, שומרת הכליה על חיוניותו של החולה, היא חברה של חיים, והסביבה הנסיגית של חיים, היא, כמובן, שר-מרת על גוף החולים האורגניזם - בעיקר ה-דמו והגוף הבני-תאי, אם אין הפרשת שתן, יש הצטברות של מים ומלחים, וסכנת הצטברות בצ-קוח אלה עלולות לחשיע לא רק בגמדים, אלא גם בקורה הרבה יותר מסוכנת ורגישה: תריאות.

חולי כליות מפרשים שתן, אך אין לו ערך ביולוגי, הכליות במקרה כזה לא מייצרות את כמות השתן הישית. נוצרת הצטברות של סין (UREA) אשר יחד עם עוד חומרים בעלי תרכובת מולקולרית גדול כמו האשלגן, גורמים לשינויים בלתי רצויים בסביבה הפנימית של הגוף ובעיקר בדם. זה מה שנקרא היעלה האורמית, אשר מונעת בכל המערכות: במערכת הלב, בדרכי העיכול, במערכת העצבים ובמערכת הדם, ומובילה למות.

ההמצאה הגדולה

לפני שנות ה-60 גורם של חולי הכליות היה אכזרי ושקט - כולם מתו תוך זמן קצר בגלל חנק (בצקות בריאות) או הצטברות גורמים כי-קרום הלב, דימומים כי-מוח או היעלה אורמית-כמית. אכזריות ביותר העובדה, שרוב חלוקים במחלה שייכים לקבוצת תגיל ה-פרודוקטיבית. יש סו-שם אנשים וקנים ש-סובלים הנפטרים מאי-ספיקת כליות. אולם ברולת העובדה שרוב ה-חלוקים חולים בתור העבודה, ולוקים בחן בגיל צעיר, זאת ועוד, בארץ ובמזרח התיכון קיימת באוכלוסיה חשיכת לעדה הספרדית מחלת תורשתית הנקראת קדחת ניו-היבינזית, מחלה זאת מונעת בכל המערכות אבל בעיקר בכליות, והחולים מגיעים בגיל צעיר למצב של אי-ספיקת כליות.

בתחילת שנות ה-60 הכניס האנגלים, האמריקנים וה-צרפתים לשימוש מכונה אשר נקראה כליה מלאכותית, שרי המצאתו של חוקר חלוצי, קולד, הוא בנה אותה לחקירת מחלת חסלת העגית, לטיפול במשברים כל-חיים חריפים ותקופתיים.

המכונה מבוססת על עקרון דיאליזה, שפירושו: העברת חומרים דרך קרום תחירי-לחיצה. המאפשר רק העברה של חומרים מדרג מולקולרי גבוה.

הקבוצה הרגילה בשומרו: במחלת היחידה נשארה אומן

צילם עמרים ברוטמן

החיבור שלה לגוף, במילים אחרות: הגישה לרימת הדם של החולה, לכן בהתחלה השימוש בכליה היה מוגבל למקרים חריפים ולזמן קצר.

בתחילה התפקיד בשימוש במחטים, מחוות או יותר משוכללות. אך עם הזמן והאפשרות להשתמש בכליה המלאכותית בתוך חובנית תמידית של דיאליזה דו-שבועית או חלת-שבועית, גבר הצורך במציאת גישה מתמדת לכלי הדם של החולה זה נעשה ע"י חיבור פלאסטי-חיצוני, עם צנרת פלאסטית עורקית-ורידיה אשר ממנה נה-חברו למכונה. אך כאשר נוכחו לדעת שצנרת חיצונית זאת עלולה להודגם ולגרום לבעיות, עברו לשיטה אחרת.

בזמן האחרון מבצעים ניתוח המחדר עורק לורידי וגורם בכך להתפתחות בולטת של רשת ורידית אשר אפשר לה-נכס בת כליות מחטים ללא בעיות זהות, ובכך פסרו את שלב הגישה.

המכונה, אשר ערכה חיים כ-15 אף דולאר, פועלת במשך 6 שעות לחולה ואפשר לעבוד בה בשתי משמרות, ובמשמרת שלישית יש צורך לקותה ולהחליף חלקים מסוימים.

חיי החולים

חולי הכליות חיים למיניהם חללו לחיות בתוך חוכ-נית דיאליזה כרונית, ו-היום ישנם בכל חשולם אנשים אשר חיים 10 שנים בתוך חוכנית דיא-ליזה תמידית. מספר ד"ר שלמן, המטפל ב-חולים אלה: בבתחלה מקנה דיאליזה לגוף בתוך בית החולים ו-גשת בטחון והתפתחות מאוחרת, אך הוגשה זאת חולת במשך הזמן, ו-במקומה גוברת תרשנות חולת התסכול, תח-לות במבוכה משפיעה על יעילותם.

החיים הפרטים, על היחסים המשפחתיים, על יעילותם בעבודה והאפשרות לשמור על ההכנסה, חולת חייב להפסיק את עבודתו 3 פעמים בשבוע למשך 8 שעות כדי להתחבר למכונה, וזה גורם לו תסס הכנסה וסובס-גם בעמדתו החברתית.

כמו כן גדל הסיכון להידבק מחלות מדבקות כמו הצהבת, וישנו חוסר רגיו של כדוריות אדומות, בריאות של חסירן מהעצמות מחלות קשות בעצמות בגלל שינויים ממשכיים כלמיים ואנדוקריניים. לעיתים עורבים חלוקים משברים נפשיים וחשודים למשברים פויים, חודשים שי-סול מסיכארי.

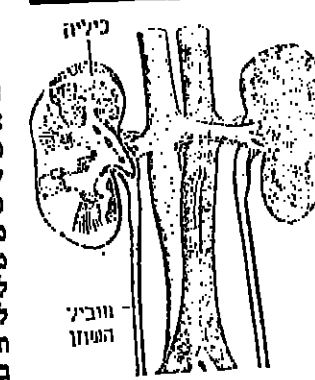
אחרי מספר שנים של שימוש בכליה המלאכותית חללו לחופשי אצל חלוקים סיכוכים מסוימים, בעיקר גאורגולוגים, חולשת שרירים, רגישות וחר כעור ובשריים בגלל זלזת עצבים, שאלה גדולת היא, לדעת ד"ר מרדו שלמן, האם חסיכוכים הם תוצאה תיאלית או של המחלה עצמה בתוך שנים ארוכות של דיאליזה כרונית.

חלוקים עצמם חייבים לנהוג בוגבלות באוכל, ובעיקר בלגות, כי כאמור אין ספיקת מים חלולים להצטבר בדם ולגרום לבעיות. המאמץ לא לשחות מבכיר, בעיקר באקלים כמו שלנו כי 8 חודשים בשנה מוג האוויר הוא חם, הם גם מוגבלים באכילת מירוח משום שהפיר מכל אשלגן אשר עלול לגרום לתופעת-אשלגן.

בענייני אוכל חייבים הם בריאות. עשירת חלבון, כי הקיום התזון-לחיצה של הכליה המלאכותית אינו מעביר את החומצות האמיניות, שתן מרכיב החלבון, לכן הם מאבדים אותו. חבנית היא, שריאות עשירת חלבון ודורשת יכולת כלכלית מסוימת, כי היא יקרה יחסית. נוסף לכך אנשים אשר באים ממקומות רחוקים לבית החולים, מקבלים תחור הוצאות קשות חולים סך 50 אחוז כלבי, כי שח-מחלה עלולה לגרום לחוסות מקרי סדר למרינה.

כאן המקום לציין, אגישתו הסוציאלית של משרד הבריאות, אשר דאג לרכישת מכונות, רבות, וחסית לאוכ-לנסית, כמות, אשר לפי ערויות של ממומון אין כמותה בברות מתמדינת הממונות בעולם. נוסף לכך, חסות, אור-חינה, ד"ר שלמן, שתוא עלות מארגנסית, ידע לסקר

הבעייה המאיימת: כוח אדם

כי בארץ מוצאו רבים מחוליו מתו מחוסר אמצעים למסורת דיאליזה בבתי חולים פרטיים.

המחלקה הנפרולוגית של בית החולים רמב"ם אשר מפעילה 9 כליות מלאכותיות, עומדת ל-ליום המסכים דיאליזה המחלקה נהנת לשיק תחולים מחצות ואל-צת לעבוד בשתי שר-מרות, כאשר במשמרת שלישית מקנים את ה-כונת. מספר הדיאליזה על-לשבוע בשנת 68 ל-70 שעות חיות. אין לא הייתה עלית משמרת חית בכוח אדם המשתר במחלקה. נוצר מצב כי רק 6 אחיות מסמכות מטפלות בכליות, כאשר דורשות לפי מספר המכונות (9) 11 אחיות, ועוד שתיים לכסית חופשות. מחלות ומשמרות לילה, העצב מחסיר נוכח חיות שלקראת סוף השנה יהיו מספר עובדות במחלקה בזמן הלא-מוסמך, סטודנטים ואחים מחוללים שסייעו לעבודתם.

לאור זאת חודש מבחן המחלקה הנפרולוגית, סוף-בת, לחוליו כי יחיה נאלי לחיותה את מספר הדיאליזה השבועית. נוסף לכך, עוד 30 חולים חדשים מתכים בחר לזככס לחבנית הדיאליזה, שבעלעית צמותה להם סכנו מוח.

חלוקים, אשר חבוקים חסוכים בבית החולים וה-בעות המשפחות יצרו ביניהם קשרים הדוקים, הקשו מעין ועד פועלה שמתקדקו להתרוע. על המצב הסכן את עצם חיותם. תגישו הדברים ליד כי, שמחלת המחלקה שולח חולים חדשים לנודד חלוקים, שהועדו ישכנו אותם שאין אצלן מקומות סנויים לדיאליזה. הוא אמר לחולים כי עליהם לגייס כוח אדם מקרב משפחותיהם שילמזו לסל במכונות, אל תפנו את הועם אלינו, אמר להם מרד-בה, אלא למסדות...

נוסף לכך אין תמריץ כספי ממשי. למען לפצות את תואיות העובדות עם הכליות המלאכותיות, ראשית כל נוכח תואיות העצומה המוטלת על חתולתן. כאשר מסר חולים מחוברים למכונות וישנה תקלה, אם היא לא הסגה מתרון תוך רעעים מספר עלול הדבר להתבא מוח על חולת. היינו נוכחים ברע קרטי כות כאשר תחמצי חוב מילי דם (יש לציין כי חצי ליטר דם נמצא מחוץ לגוף חולת בזמן הדיאליזה) ותואות חותי לייפצצר חצילת תוך שעות סמורות את חולתה עיי טיפול מחיר ויעיל. באותם חודשים נמצא בחדר סמוך חולים נוספים, ולו יחיה אותה חקלה מתרחשת שם במקביל, לא זהה מישוח מוסמך כדי להגיש

אך בכך לא די. הטיפול הממושך בחולים אלה, אשר דורש תחשקות ברמס, עלול להדביק את תואות בריית דאמפסל אנשינו חופי, שתוא גורם לצהבת - מחלה שאי-היא קטלנית. בקשר לזח מסופר כי בבית-חולים באנגליה נסגרת מחלקה גאורגולוגית שלמה עקב מוחם של 4 חופים ו-6 אחיות מתדבקות בצהבת.

זאת חסיבה שתואיות דורשות תוספת טיפול, כמות במחלקות כמו פסיכיאטרית, אונקולוגית (חקרנות) טיפול בסרטן), שחלת וכדוריות.

הכליות הדוממות

ככל שמתקרב סוף ה-שנה, חלוצ לקבלת חו-לים חדשים לדיאליזה גובר, ובינתיים בבתי ה-חולים בעסוקת גורתי ה-פירות, בום ישנו כליות מלאכותיות, אין עובדים בשתי משמרות סדירות חומרים. בבית החולים רמב"ם חיות בשבת כלית אחת, אך היא אינה פועלת ל-דבר, פרט, בתי, ו-דבר תמור שיקי חולים בגוף. כות אינו מספיק שירות חונגות, חוסר שניתן פרוס, וצנרת

מבול ביה"ח, הוא, שמשכיר, אור-אינו עושה תחירי ליי-ליות" דורש כוח אדם, וזאת תבעו חודות, אשר, ו-מקומו למחור בחודשים חלופים: כוח תואיות ו-ח

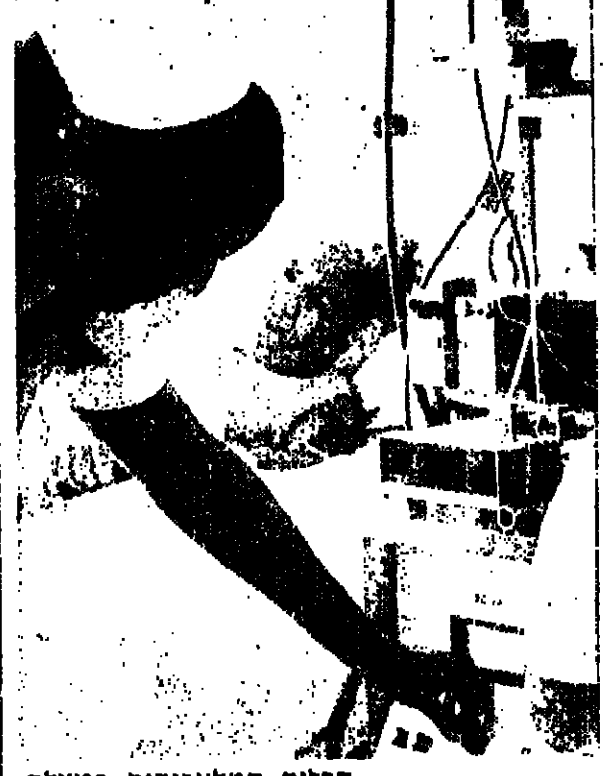
חללית: חידוש החיים מדי שבוע

חיות בתיה לויפצצר - שר נמוך מברית עובדים

בית-החולים האיסלקי - החצעת תנויבה נרחבת

הכליות המלאכותיות בפעולה

פרוס' רינגוט שביאר בתי החולים בצפון הארץ יעבוד בשתי משמרות, כדי להכפיל את כושר עבודתן של ה-כונות.

ב-1973 הציגו ממשלת איטליה וחברת, אוליבטי" לייבא לבית החולים האיסלקי בחיפה 20 כליות מלאכותיות יחד עם אחיות-ניירות מאוינות בטיפול המכונות. ההצעה ה-דיבה כאילו נעלמה באיות מסדרון במשלת ולא נזכרה לחשובה. ראש שירותי הבריאות במשרד הבריאות, ד"ר פרייו, אילו הפנינו את השאלה ביום לביה"ח האיסלקי, צנה: אגנס בזמן החקיקו דיונים עם בית-החולים האיסלקי, אך באותה תקופה הכסדר סתח בחלית הפעלת יחידות חדשות של כלית מלאכותית בנהרית, צסת ופזרית באותה תקופה - מפיצק ד"ר פרייו - נעשתה ההרחבה בבית החולים רמב"ם כאשר הדיאליזה עברה לביתן החדש, ואי-לכך מספר המטות גדל. נוסף לכך, בימים חום מספר ההשתלות הית גבוה יחסית ולכן לא מצאנו לכנח להוסיף מכשירים חדשים.

מתרון אפשרי: דיאליזה הביתית

ד"ר שלמן, אשר תמס-חיותו כמותם הכליות חתלה בארגנסיות, מצוין כי נוכח חקיקים שמצוין לעיל יש מקום לחשוב על דיאליזה ביתית. למ-רות והמחיר היקר של ה-כונות, לו היו רוכשים לחולים כלית מלאכותית וזו משינוס מספר יח-רוגות, דיאליזה, ביתית, מצליחה יותר מבחינת טיקום תחולת, כי אין היא תלויה בתוכנית ה-דיאליזה העמוסה של בית החולים, הוא יכול לבצע אותה לפי נחתי-חו, למשל, בלילה, בלי צורך להספיד שעות עבודה, לשאלתו האם אפשר להקדיש מכונה כזאת בלי איש פריי-שלא תתמחת, הוא עונה כי עצם הפעלה המכונה זאת עניין טכני אשר כל אחד מסוגל למסד, ברז שמוכרת לחיות קשר תחיל ומיקוה של בית-החולים במקרה של תקלה. לדעתו, אם אין איות בבית החולים, אם יש מחסיר באותה אילוי בשביל לתת וריקת משותה, איך יצליחו לגייס אחיות בשביל לעשות דיאליזה?

ד"ר שלמן כודה שדבר כזה דורש תנאים מיוחדים, ובעיקר דיוו תנאים, אשר יאפשר הקצאת חודי מיוחד לסכנות, או אפילויות ותכונות כאשר תחולת בצע דיאליזה ביתית עולות לאין שיעור על חונקת צווח שלם עם רוסא תואר: כחון כחלי בית החולים, למסקנה כזאת תצונו בכמת מקויות בארץ ובחוללים בתנאים, הוא מרגיש סכל זה צריך להיות פחות בתכנית השתלות אינסטיטוצית, שח-כי את מסר חלוקים חוקקים לייסל כלית מלאכותית.

(המשך בעמ' 20)

هذه في الجمل

אמריקני בהאמבור

מאת ג'ורא מור

במסגרת, הפסטיבאל הישראלי
תנפיע להקת הבאלט של האופרה
מהאמבורג שבראשה עומד
הכוריאוגרף האמריקני ג'ון
נימאייר, אחד היוצרים החשובים
בינת בשטח הבאלט בימינו.

ג'ון נימאייר
"דימומים" בביצוע הבאלט של פרנקפורט

בשעת מבצע הענק של הצגת האופרה
משה ואהרן על ידי בית האופרה של
האמבורג במסגרת הפסטיבאל הישראלי
באמפיטאטרון בקיסריה בחודש זה, תופיע
להקת הבאלט של האופרה בהופעות משלה
בהיכל התרבות בתיאטרון ובירושלים.

בראש להקת זו עומד אמריקני בן 30
העובד כבר כעשר שנים בגרמניה. ג'ון
נימאייר הפסיד למעשה את המסורת של
החלל לחוקרי-באלט גרמניים שאינם גרמ-
נים — ובראשם ג'ון קרינק, שגוססה במהותו
לפני כשנות אשר החזיק את עשרת הבאלט
של שטוטגארט לרושנה, הוא שחומן את
נימאייר להצטרף ללהקתו. ויחד ביקר
האמריקני שהיה מבחול של להקת האופרה
באמבורג, אותה העלה ג'ורא מור.

לכאוב שנים
דרכו של בנו של רבי-חובל בסמינת
משא המכלכת בקו האנמיס הנחלים שבי-
צמן ארתיב ממילוקיו לניהול להקת באלט
השובה ביותר בגרמניה, היא דרך מפותלת
למה.

החלוצה שלוגית — התלחבות מפח-
לח בטרס מוסיקאלי שיעוריקר (TAP,
DANCING) בגלי שמונת המערף הלי-
מדים, בשקטנה בבאלט קלאסי, ולבסוף
מילה, שנות חשתלמות בבאלט המלכותי
הגרמני בלונדון.

הלומה של ג'ון היה להצטרף ללהקתו
של בלנצין בניו-יורק, ניגן החלוצה
הגרמית הראשונה של הבאלט הגרמני,
מיסדה הבאלט העליון, תבניתו לקרן

החלוצה השוודית ניתנה לו החקא
ואהרן, חצוץ לו להראות עברת משל
במסגרת סדג —, הצגות-יהם על שם גובר
(מריאוגרף צרפתי חשוב שפעל כשיר ו
במאת ה-18). קרינק, מבחול הבאלט, ראה
שיירות אלה וחצוץ לג'ון נימאייר להקים
עבור להקתו ממל —, "דרכים נמרדות" ל-
מוסיקה של סמאל בארבר, זמן קצר אחר
כך הוזמן נימאייר להקים יצירות חדשה עבור
באלט, "הארקנס" בניו-יורק, עבודתו הראשונה
זה להקת רבת משתתפים, הוא בחר במוסי-
קה של בנימין בריטן ויצר את, "שליש
החשקסויות", שגושוש הוא ככלי-הזמרת ש-
בין, "האני האמיתי" (המצוי מחוץ לבמה)
לבין, "האני שבדמיון" (שעל הבימה).
ג'ון נימאייר העלה ליצור יחסי-עבודת
טובים עם הלהקה שלה הכיר, ייתכן בזכות
גישתו המיוחדת ליחסי-אנוש, אמת שאנו
גושא בתור, מבחול הבאלט, אבל כל מה
מצי מכוננים להסל את היתלה האופנה הוא
זה, אני משתתף בשיעורי הלהקה מדי בוקר
בכל קרקר מן השורה, אני מעודד מדי בוקר
להקת לבוא לדבר עימי על מה שמעיק
עלי, בעיני הורקדיים אינם ילדים שצרי-
חת להם הוראות כל העת, שצריך להניח
להם, תעשה כך ו תפסיק את זה! אני מדי
סה לעורר את חוש האחריות שלהם, כך שכל
דבר יעשה מתוך הכרה.
בלהקתו אין קרקדית ראשית רשמית —
אין תואר של, "פרימה בלנצין" מוכרת.
בגישתו, "אנטי-אוסטריאטיזם" יש משתו
יוצא דופן בעולם הממושמע, המתקן כל
יצן של עצמיות, של הבאלט.
דרכו של מבחול הבאלט בבית-אופרה
גרמני אינה סגנה כששונס, זו מסגרת גמי-
לית נוקשת, בה הבאלט חייב לשנות את
האופרה, נימאייר עצמו סבור שדווקא כמה
משלונותיו ה, "גדולים" היו שעת שיצר מאח-
לות לאופרות, ביניהן גם ביצוע, משה ו-
אחרון" בפראנקפורט... בארץ נראה את, משה
ואהרן" בכוריאוגרפיה (לא משל גוי-
מאיר) שעררת תרים נרחבים בשל האק-
דוטית שבה והשימוש בעירום מעשה ידי
גראי ואהרן, אולם להקת הבאלט של
האמבורג חצוץ בתי-אביב את הבאלט והי-
שוב ביותר של נימאייר, "דימוז ווליה",
לפי המוסיקה הידועה של פרוקופייב.

רומאן ווליה בתפישת הדישה

יכולתו של יוצר מתבטל לעיתים ודוק
שעה שהוא בא לספל בנושאים מוכרים
"רומאן ווליה", המחזה השקספירי המוסי-
קה של פרוקופייב, הפכו ליצירות יוצאות
של הבאלט הסובייטי והאנגלי כאחד. אגב,
גם שקספיר עצמו לא, המציא את היסוד
על האותבים מבית קאופולט ומונטני, אלא
שאל אותו מבולבל איטלקית מימי הרנסנס.
ביצירתו של נימאייר רומאן ווליה חקק ל-
ראשונה את ווליה כחתיא יוצאת מחוצה
הבוקר שלה, רגליה יתפנה, וכל הלבבות
— מגב.

הוא הכניס יסוד חדש לבאלט על ידי
חיתום של שחקני-שוק, הבונים את ביט
חם הארצית על גבי הכות, מרקוציה, שני
קר למות, גורע על בימה זו, ולרענ לא
ברור אם מנות הוא מוח משקי או רק
סציה במסגרת חוצצה שבהן החוצה
דמות רומאן עצמה אינה הדמות המ-
קובלת של המאהב האלגנטי, אלא הוא עמי-
צב כנער לא ממוקצע, מוסס ובלתי בטוח
בעצמו, חמישה המוכרר יותר את סרטו של
ופרילל מאשר את הסיטון של גויה,
למשל.

מלבד, "רומאן ווליה" חצוץ הלהקה
שני כאלים גוספים בהופעתו בירושלים
בלבד: "סצינות ילדות" ו, "דימומים".
"דימומים" הוא שורת מחולות ללא
עלילה, למוסיקה למסנדר של סקריאטין.
חבל שלא נראה הפעם כמה מציוריות הי-
חשינות בנן, "בירד", באלט שנימאייר
מגדירו כעשרה משחקים המתרחשים בהן
מכות-משחקים חשוליות.

מורדיותו יצולת של נימאייר מוצאת
לח ביטוי לדוגמה, בכך שב, "יצירת תאש" של
המפסח הרק, קוסטנטי, הוא מחשב אלקסטר
ני עידי-אמית.

מבחינה צורנית מרבה נימאייר, "לש"
חמש בקנים אלכסוניים על הבימה וואו
נחצו להעפיר את הקינדים "EN FACE",
כשמונים אל קתה, ככהה לעלות הוא יו-
שן במתחן את מנגנון היתבה השכני לניג
הצוטים, כאמצעי אומנותי.

גלי ספק נימאייר הוא אחר היוצרים
החדשנים השורבים ביותר במחול הבאלט.
המורדני וחופשית להקתו תחשוף ריבן מפ-
יו לקהל חובבי המחול בישראל.

לכל הדעות

נואת פ. סבר

על פוליטיקה ודמוקרטיה

אותה בשם פעוט בשיקול) מאדמותיהם, בחצוץ רב
התארגנה קבוצה של מפגינים אשר באו למחות נגד המעשה.
האם הם לא היו מפירי יסודות הדמוקרטיה? והאם גם כאן
לא היינו צריכים לאמר: לא חשוב מתי דעותיו הפוליטיות,
אם אחת דמוקרטית, אחת חייב לשלול הפגנה אילמת כזאת?
סמך, לא אמרנו זאת.

הקשר טמון בגולות הגדרות של המנה, "דמוקרא-
טיה", אני רוצה להבחין היטב בין, "דמוקראטיה" כשיטת
ממשל המוגדרת מצידה הצדוני בלבד, או בעיקר (למשל:
שלטון המבטא את דעת הרוב) לבין דמוקרטיה שהוא
מערכת של ערכים רבים, שאני מאמין בהם. זאת היא
האידאולוגיה הדמוקרטית.

הרוב, בצורת דמוקרטית, לכל הדעות, יכול להחליט
שיש לגרש את הערבים מכל שטחי הארץ. כבר קרה
בדוסטורית, שחרוב, העם, בצמד אל אידאולוגיות אנטי-
דמוקרטיות (והיו מקרים שבהם ניהלה ממשלה, שהייתה
מורכבת מן הסתם מאישים נאורים, מדיניות — על אפ-
ועל הפחול של הרוב — יותר דמוקרטית ממה שהייתה רוצה
לאריות רוב זה). כאשר הרוב מפר את האידאולוגיה הדמו-
קרטית במהותה, יוצא האזרח להגן על אידאולוגיה זו
נגד הרוב, נגד הממשלה הנבחרת, בדרכים אלימות ואפילו
במיתות.

כאשר טען משה שרת שהבחירה היא בין מדינת חוק
למדינת שוק, הוא לא דיבר על המורמאליים השילטוני.
הוא השיב לאלו, אשר תבעו מן הממשלה לנהל מדיניות
של-שוד עיי פעולות תגמול עקבות מים. כתגובה הייתה
ברורה מה צריכה להיות מדיניות הממשלה, הוא שאל,
מדיניות של השתכחות על יחסים בינלאומיים תקינים, או
מדיניות של שוד?

ואכן, הסכנה האמיתית לדמוקרטיה נשקפת כאשר
מעשים אנטי-דמוקרטיים נעשים כל ידי ממשל שנבחר
באורח תקף, שנהנה מרוב תמיכתו של העם, כלומר כאשר
מעשים אנטי-דמוקרטיים הם מעשים פופולריים.

פעולת עקובה נ, "חוזת" הבחנים במיתות רפ"ח היו
בעיני מעשים המסוגלים לדמוקרטיה מי אלה יותר ממעשה
בסבסית. יתר על כן: אילו באמה החליטה הממשלה ללא
כל קשר עם לחץ ציבורי או פרטי כלשהו, על הקמת גרעין
התגמולות בסבסית, הייתי רואה בכך פגיעה חמורה מאין
מכות באידאולוגיה דמוקרטית, אף על פי שזרוב המכ-
ריות של העם והיו מתייצב מאחוריה לעומת זאת, אני בוחן
לט מוכן לחקל ראש בעלישה לסבסית, איש לא התכוון
להחבלה שם. היתה זו המגנה פוליטית, המגנה פוליטית של
ימין קיצוני, אינני יכול לשלול מן הימין את רצונו לערער
ההגנה פוליטית, ואינני חושב שאני יכול להבחין לו
באיות רחוב מותר לו, ובאיות רחוב אסור לו, להסגין
אני גם בהחלט איני מותח מן השוכב, שדיוטין איננו שותף
לאידאולוגיה הדמוקרטית שלי. הוא משלים לא הצהיר על
שחופות זו. יש לו מערכת ערכים אחרת, חק טבעי הוא
שמערכות הערכים שלו מתנגשות. התנגשות זו לא תופסק
כאשר יחפון הימין לרוב השולט בארצו חוקי ו/או כאשר
תעשה הממשלה — יורה שמה אשר יהיה — מעשים
המנוגדים לאידאולוגיה דמוקרטית.

ואני מוכן ללכת יותר רחוק. כאשר שאני חושב הרבה
יותר מעשים אנטי-דמוקרטיים של הממשלה מאשר מעשים
אנטי-דמוקרטיים של הפרט, או אפילו של מוסרים רבים,
אני שולל קודם כל את התגמולות המפלגתיות בשטחים
מחוקקים חושב ערבי, אשר מתנהל מרשי גולש לשיטתו-
יכול, כך גומה לי למנות אל בית משפט ואל המשרת;
ואמשר שהוא יעדיף להניח ליד הסכם עם הממשלה ולמכור
לו חלקת קרקע חמורת כסף, תושב השטחים, אשר המדינה
שולטת לארצות, אין לו מה לעשות? אין מי שיגן עליו
בפני חששה האנטי-דמוקרטית של המדינה. והוא הוא
נאלץ לעזוב או, למכור את אדמתו, הוא ערש ואם משום
שהוא מחדר מכות חרוד של הממשלה, ולא בגלל כוחות
השוק.

נאמר זאת לעצמנו בצלול: קל מאוד היה לחיות נגד
מעשה סבסית. קשה מאוד היה לחיות נגד מסמך גלילי,
או נגד עקבות — ואינני רוצה להכניס דוגמאות מריות
יותר שחבל מכירים. קל, משום שאשר היה לתובסס מה
על נימוק מורמאלי, "המרת החלטות הממשלה", קל, משום
שמפגיני סבסית באמה באו מקרב ויטין חרתי-לאומני,
הקירוב אל האנאמיות, אותו ועם על הרוב חרודם מודרת
עומתם. קל, משום שכאן נשללו מן האמון גישותם רגשיות
כדגלים מקובלים ("אסליה", "מסע האוטונומיה של בניין
הרד), עם שוק תוצאות ותי פופר שהממשלה נהנה מהבחנה
וכך דיוקא כאשר לא נגררה אחרי תביעות רגשיות אלה
וההפעלה עת מלאה כוח החוק, והעליו מוח עמיתה —
לרש — שלא הייתה על הצבת למות בעל מריו את קודם
ההפגנה, אני מבין איננו חרודם ממשלה, וההשתתפות צדקה
לחוק. האנאמיות פוליטית, בלבד, כי כך עושה הממשלה
הקופסת כלפי מפגיני עקבה — אבל לכן, בין היתר, חייתי
נגד הממשלה, והעדרו, וטעם רגשית, משום אני סבור
כי מפגיני סבסית תחתיו פשוט להחנות מן של אותו
היחף דיוטין, אשר שול דעת, מבצע דח אחר, למפנות
את אדמתו הערביה איננו.

הממשלה הנבחרת גילית חרוד ללכ כורד של המעשה
בהחלטותיו של מפגן סבסית ולשלל מפגינים בדיק כמי
שחילת בהם — וכך, מבין ללכ חרוד ללכ גם במפגינים
אחרים אשר יצרו את החלטותיו. מין שני החלטות
הממשלה הנבחרת גילית חרוד ללכ כורד של המעשה
בהחלטותיו של מפגן סבסית ולשלל מפגינים בדיק כמי
שחילת בהם — וכך, מבין ללכ חרוד ללכ גם במפגינים
אחרים אשר יצרו את החלטותיו. מין שני החלטות

הממשלה באמת אינן דבר קרש, ואם מחר יילכו מסוגי
עיקרית ובדיעבד חרוד להתנהל בכפריהם, וכך יפרו את
החלטות הממשלה, באשקל להחיותם גם אליהם בנימוס והניין,
והחלטות הממשלה תינן החלטות פוליטיות, מתגבריות הם
מתגברים פוליטיים, ולא תמיד הויכוח נעדר לפי כל כלי
המשחק הגינעלמני, וכאן משחלבת יפה התגברות לניסוח
אחר של אותו נימוק המעלה נגד מעשה סבסית: המפגי-
נים ביקשו, אומר גיטוס זה, "לנסות את דעתם על הממשלה",
ובכך לבצע, פוטשי" ולהשליט על הרוב הרומם צורה של
פאשיזם ישראלי.

מאחורי נימוק זה מסתתרת בדרך כלל תיאורית שטחית
מאוד, וגם מאוד לא-נכונה, הגורסת את ההפרדה הקלאסית
בין עם לממשלתו (ניסח אותה יפה סטאלין, כאשר תצהיר
בזמנו: היטלר בא והיטלר חולק, אבל העם הגרמני נשאר).
באחד הימים, אומרת תיאורית זו, מתעוררת איוו קבוצת
מעוטי-מבוסל והופשת את השלטון, משליטה את חוקיה על
העם כולו ומוחקת את הממשל החוקי והדמוקרטי, אשר
"גנרר" אחרי המיעוט. כך צומת הפאשיזם.

לא, הפאשיזם איננו צומת כך. הפאשיזם ודחת תנועת
המנים שלא קמה כדוגמחה בכל העולם. היתה זו תנועה
המנים שורשית, אפיתית. קולו של הפאשיזם היה הקול
של הרוב הדומם, ולא של המיעוט המרוסס. לא, "הפשיט
שלטון" ולא, "הגרירות אחרי קבוצות לחץ" יצרו את התנועה
העממית הפאשיסטית. את עמיתותו של הפאשיזם ביטא
יפה יונסקי, ב, "קונסטי", איננו מאמין, שמפגיני סבסית רצו
לכפות את דעת המיעוט על הרוב. אני סבור, כי הם האמינו,
שהם בלכסאים את דעת הרוב. הם האמינו כי לכתרת המגנותם
יעברו ברחובות חרדים הגורלות המפגנת והורדות ענקיות.
הם האמינו, כי הרוב ייצא לרחובות, יאמר בקול רם את
דברו ולא ייתן לגרסם. אבל הרוב, במקרה זה, הפנה להם
את גבו.

כדי להכיל את הניחוד בטיעון בדבר, "במית הדעת"
אביא את המנגנון של מטי אשכנזי, גובר, כי או היה
זה שר הבטחון ב, דיון אשר טען בכל חוקה, כי קבוצות
לחץ מן הרחוב מבקשות לכפות את דעתן על הממשלה,
וכי אין זה מבטאות אלא מיעוט קולני. אני חושב, שם, דיון
יכול היה להשתמש כלטי מטי אשכנזי וידידי (והכרים את
השיקיות ביציאה משיבת הממשלה) במילת הקסם
"פוטשי", אנחנו, בהקשר סבסית, מרברים על הצבא, אבל
להמנחיש של מטי אשכנזי באו אנשים צעירים רבים,
במדי צבא, עוגדים דוגנת ואכישו הדבר לא הרינו אותה.
מדוע? כי המבט פנטי, כי היינו בעד התכרזה האידאולוגי-
נית שעמדה מאחורי המפגנת משהא אלת.

ושאחנו — כן, כאשר הרוב כזה בסרטו של
רבי את דעתו על הממשלה והרוב הצליח לכפות את דעתו
על הממשלה משום שהממשלה הרגישו, כי בורכבה הקיט
היא פשוט מססיה את תמיכת הרוב. כך נאלצה לן ממשלה
אנדיב לננות את מדיניותה בלייטאנס, וממשלת צרפת
לשנות את מדיניותה הניחוד שלה.

אני מאמין, שיקולים לחיודי מצבים בהם חרד, ויחידה
להכרית את הממשלה לשנות מדיניות היא למצוא אל הרוב.
לא כל מעולת חוק-פרלמנטאריה היא מאששם. ישנן פעו-
רות חוק-פרלמנטאריה כאלה, וישנן גם אחרות — הכל
לפי תחוכן האידאולוגי.

נשאלת השאלה, האם עלינו כלל להיות נגד תחייסבות
פרישה במקום זה או אחר. דעו: בעניין זה איננו מגובשות
אף דבה לי כי יהיה מסכים בתי-ברירה להחייסבות
מדינית אילו תבטישו שני מנאים הכרחיים: א, ההצטרף
ממשלות הי-ממשלית כי החייסבות פרישה איננה זאת
שם קפיקה ריפנות ישראלית מסמך כלשהו (לא נראה,
אם נצטרך לנסות לקרייה ארבע שם חיות ידעיות, כדברים
אשר חותם להרבים (רוב), והיתכן נמיה משפט פשוט
שם יישאם יחיד רוב מיעוט העל ולא-כפיתיו בין המבטקים
להחייסב לבין בעלי הקרקע במקום, סוף מין אם ישנם אנ-
שים בארץ הזאת שאינם יכולים להיות אלא בהסכמה
שיכניסו במרים עם החייסבות המקומית, יקו קריקע ויבנו
בדום. עלינו רק לדעת, ללא כל ספק, כי בכל לא נקבע
הערב עשר ממשלות אשר תשתוק נמשל להתגבר בשיין
מנאים, ויחל להרשות לעצמו לרכוש שם בית, בכך לא
תעבור רעה אביב לריבונות ידעית, סטגריים אפית, כי
המפגנת דרכיותה כוו לא נראית לי כורד יעילת לשפית
המחש איהם בין עמים, אלא חזקא בעסור לחילוקים
אפשריים. ואני מפקק כאשר מצינועה חרד-למחשית, אבל
זה יסוד אחר.

חרב בארץ אחרת, מן מלחמת ארשור, הסכמל
החרב הכוחות, מן, והאמנות, קייסנות שחיות חלול
רבים בשנים 1971-1973. ממשלה דמוקרטית ויחידה
לשנות הכל כדי לתקן ממשלה מנוגת. אלה על ידי נכסיה
לשנות לחיזורים, על ידי שילוח סיפוח — כולל המפנות
מכל התחולות מלחמות, במלח חקית חירות על יכיר
נות יחדלות תיקר. זהו יסוד ויחל בשוקר-אסות
ובחינך להמקסימלית אין כיל. גם אי-החלטה צבא נגד
מפגית אחרים נאנל החלטה המשרתת, נכונה בסיסית
למרים עם כל ממשלה מפגנת, ואלי במקרה יש ללא חיו
באחת חוצצת, מאיד, בחילית מעשה מססית אני נגד
החייסבות, להמקסימלית, אשר חב, מאנן הארץ
חריב תיקר — גם אם מבין ויחנן אשר לרכז תחת ידלים
אנשים בעלי, יעוה פוליטית שונות.

כל מי שחלל

חיילים, צופים ובזיון

צביה בן-שלום

שנור קל

גאל גלאי

התנחלות חלו-רחב

יהושע סובול

ארץ זוועת חלב ודבש

אהרון בכר

אחת הידיעות המשמחות ביותר שקראתי חשבו בעיון גישה ייחודית קרובה מבחרת חורדה ממארגים כדי לשמור על מתח-נער בכרמל. משום מה נקטו העיתונים (בנייהם) "על המשמר", שכתבו גיל את חפשה) נימח ביקורתיות וחקירה עשוי היה להתרשם כי המעשה היווה מניעה חמורה בבחון חמדינה ובכבודו של צה"ל, וכי ראש עיריית תל-אביב אלוף (מיל) שלמה לז נצל את מעמדו ואת קשריו מסיבות אישיות.

לא נתתי ללחץ את קולי בבחירות לעיריית תל-אביב ועד היום איני מתלחב מאי-אלה צדים שלו ביחול העיר (הוא מצידו הצחי לא מכבר כי הידיעות שלי על תעשה בעיריה מלאות חסותה"), אך כל המנסה לרמוז ששומרי מחנה חקי חוללפו ביוליים יותר, רק מפני שבו של ציץ נמנה עם הצופים - נוה, לדעת, בחורר חגיגות.

במחנה חקי של צופי תל-אביב בעוספיה היו יותר מ-600 נערים, חברי תנועת הנוער הנתמכת ע"י העירייה, ואין ספק כי ראש-העיר אחראי לשלומם ולבטחונם כלפי חוריהם וכלפי מצפונם. אלמלא נהג כפי שנהג - ואפילו נצל קשרים אישיים - היה מועל בתפקידו. אני מאמינה שהיה דואג להחלפת חשומים חבליה מנוסים והמתגלים בתפקידם בכל מחנה חקי של ילדי תל-אביב, וכיוון שראיתי במו עיני את החיילים החמושים המטילים על גג "בית הנוער" עת נערכה בו קיסנה שבה לא חשתה בנו של ראש העיר, אמשך לחאמין בכך עד שמשהו יוכיח לי שהתנדף הוא הנכון.

אבל נניח, רק נניח, שהמחשה הראשונה של שלמה לז, לאחר שנדע לו כי סדרי הבטחון במחנה חקי לקויים, היתה על-אודות בנו - האם אין זה טבעי ואנושי -

אל חניה צבועים, מוח חיה עושה כל אחד מאיתנו אילו חשתכנע (מיוזע של קצין בטחון ולא מתחשבות של "אידעש מאמעי") שהשומרים בקיסנה או במחנה חקי שבו שוח חילד שלנו, "מתמרמרים" האופורטיניסטים היו אולי לוקחים את הילד הביתה, אך כל מי שאיכפת לו חיה צועק "עוצאלי", מונה למסודות, מגייס את העיתונות ומפעיל את כל קשריו האישיים כדי לקנות את המעלות, כל הטוען שלא חיה נוחג כן - שיתביש לקום!

דומני שגם אותו מפקד של היחידה הקרבית, קצין בדרגת סרן, שטען באוזן תכנו כי העסקת יחידתו בשמירה על מחנה נוער היא בזיון, וכול לחתביש, מוח בזו מצא בתפקיד זה ז הוא חיות חיוני - בתנאים הנוריים - מאשר שמירה על צינון מים, על טאנק, על מתחלים של שבת ז או שמו. סבור הוא שהתפקיד המכובד ביותר, החולס היחיד צה"ל קרבת ומבחרת, הוא להסתער בחירוף נפש על חניע שבו מוחזקים חללים כבד ערובה בידי המרצחים ו תפקיד שמירה, המונע מבצע גבורה, אינו למי כבודו!

הביון שבפרשה הוא מנה חלקם של אלה אשר לא דאגו מלכתחילה לשמירת בטחונות נאותה לילדים, כל האחרים - חלל בסגן ראש העיר, י. אורי קצין הבטחון של העירייה א. דגני, שגילו סדרי בטחון לקויים, דרד ראש העיר שהתערב אישית לתקון המצב למרות שעלול היה לחישש כפועל מתוך מניעים אישיים, דרד-משרד החינוך והמשטרה שתמכו בדרושור של לז ועד לאותו מפקד אחראי שטען לבקשה - כל אלה פעלו למניעת חביון, מאשר החייר משרד החינוך והתרבות - ובצוקי - קיום סלוליס ומחנות חקי של תנועות נוער, הוא הדגיש שתובעה להם שמירה נאותה ויחילה, אם מרושה של שמירה נאותה הוא חוררת יחילים קרבים ומבחרים.

חברים שלי מסתובבים בחו"ל ועושים חיים פנים בשבוע וזה חיים כי מכתב ובשאר חיים מגדלים שיער, מנסים ללמוד אנגלית בשית, "אין אומרים מה" (תמסר להם נערות, מורות) ושומעים מוסיקה כל חיום. יש להם טלוויזיה עם מיליון ערוצים ובלי טכאים שחורטים את החיים.

הם לא קוראים עיתונים ולא עושים חישובי פוליטיקה - הם בתקן חו"ל, כלומר, עושים "אובורל" כללי, מנקים ומצחצחים את עצמם, כי בטח יחיה סיבוב נוסף (כל השנים מדברים על זה) אז מוטב למות בעד ארצנו, אחרי שרואים ארצות אחרות.

חברה אחת כותבת מאנגליה, שהיא משתגעת ומשתוללת, לא שבארץ חיתה שקטה, מנומסת, נקיה ומסודרת, אבל כאן היא חיתה משתגעת רק מתחלחלת לא-חוקית. נכון, בכל ארץ יש מינוס, אבל שם, בחוץ, שבו חביתה, חברים!

חיו קמות לו 15 יודות חקירה ומגלות בסוגר של דבר שהיה מחל, ביון וחונתה. וכל החקירות והזיונים חיו נזורים כמו כוסות נמס, גם במקרה של מל: אם איש לא היה נמס, כל מה שהיה נמס, היה נמס.

מחארגים - אז זהו זה, אין בירה, או שהילדים יישבו בבית, אני יודעת שעוספיה היא בלב לבת של מדינת ישראל - אז מה? בחתשה בעובדה שלא מכבר הצליחה שיוח של 10 מכונות לעקוף את חשמו חצא בשטח שמור חיסב ומאולס בקושי - אין האפשרות של חירות 4-3 מחבלים לעירות הכרמל דמיונית כל כך!

ובכן - אלו חיליה קרה משהו, שכלנו חוששים ממנו, באותו מלח, צלמים בעוספיה לקוין!

מתחלי סבסטיה נכשלו, אולי, בגאולתה של תחנת הרכבו התיכונה וזישה של מסעודיה אבל לעומת זאת הצליחו לגאול מן השיכחה פרק מפואר בחולדות עמנו, כוונתנו, כמובן, לזכות האידית של שכם בן-חמור, תשעים שנה אחרי התחלת החתישבות, חמישים ושלוש שנים אחרי גודו תעבורה, עשרים ושבע שנים אחרי חקמת המדינה ועשרים-וכמה יחצי שנים אחרי חתרת עמוס חכם לחתן חתך הראשון, טרם נגאלח מנה-יקרה זו במסורתנו הלאומית ובמורשתנו התכנית משממנה: שכם בן-חמור! באו מתחלי סבסטיה, והזכירונו כי מי שמגביל את התנין לעשרת הדברות, לשעירה, לעמוס ולירמיהו - דומח למי שמוותר על ארץ-ישראל חשלימה. גם שכם בן-חמור שידך למורשתנו הרוחנית, ובאזכור עובדה זו הצליחו מתחלי סבסטיה מל למשוער.

החלחה זו גוררת כמובן הצלתן של מינות נשכחות אחרות, חמודות ויקרות, משיכחה ומדובר בניות שחן שילוב של מסורת, של דמות נאכלה ושל מרשיה נעלמה זו או אחרת מפרשת שיתנו לארץ, דוגמת פרשת שכם בן-חמור, למיכך, עקב חשמוערת על גישויו חוסין אלל גולדה דבר אפשרות לקבל בחורה את ירחו, חלליט מטה המתחלים ליוס את מביצע, "חלו-רחב", אשר ישלב בו, ממש כמביצע, "אלון-מורה", נאולת חבל-ארץ ברבד עם נאולת נהח-מורשת.

התחילה עמד המביצע לקבל את חשם המתחלות-פיתחת-רחב, כדי לחזקר לשלטונות משעשים דומים של ארץ וכו בכר בעבר לשעת-חסד, אבל הדביקות בסבסטיה חתכני הכריעה את חקף לטובת, "חלו-רחב". המיוחד בהתנחלות זו שהיא כולה של חטרת חסין חיתה, וחמועדות לחתחל נאספו בעקבות חסימה: "הממשלה הזאת עוד חחור את רחוב הירקון", וכן, "על רחוב הירקון נגן בירחון", סיסמה אחרת, שהחיה בעקר את המסורות שבו המתחלות, חיתה: "היקוות-חוס-חשני מקשרת בין בן-יהודה לירחון", ואמנם, למי חציאה אל חשם נאספו המתחלות באופן טבעי מכיוון הירקון ובן-יהודה לעבר מלון-דבורה. למרות שחל ירע על תנועת המתחלות העירנית באוירי צפון תל-אביב, תנועה שחורגשה חלל משעות חערב על האוטוסטרדה בסביבות הקאונטרי-קלאב, הצליחו המתחלות להתערים על חצא חיות לטכסים מיוחד: חו ירחו לירחון בסרמפים ברבב צבאי, כשחן מנצלות לצורך זה נסיון מבורד לעצירת סרמפים לאורך כביש החוף, כך נתפסה חממשלה ע"י המתחלות, אם ניתן לוור כך, עם המכנסיים למטה.

מיד עם בואן ליריחו שלח המתחלות מתחת לשלטונות כרונת מגוללות, פרשו אותן וחניפון תוך שירה: גרשתי: "ראי רחב ראי / צאי מחסלון / ראי רחב ראי / חן שבו לחלון!" על תוכנית ירע רק חמישה-עשר חברי כנסת שלוש, עלמי טלוויזיה וכתב שידורי ושרא, שחיכו במקום משעות הבוקר, כי חילחל לחן בקוס ראש עיריית בתים, אשר חילק למתחלות חיות שרונות שכימון האחת תכלת, וחשניה לבן, על האחת כתוב לאנגלית, "אבר" ועל חשניה, "מורי" (Ever-More).

כאשר חגיעו כוחות חילי במקום, קראח מטיילת המתחלות, גע-לח: נפש, להחורחוח להישעב לכו לבן, חששוע בין קדושת דמותו של רחב לבין קדושת-לם-חחיל שצאדם ולולת מירכך בקושי, חתנגדות מאסיבית ונד שכיבה על חגב, לא חיה צוד בקריאה ייסמן: מתחלות חלו-רחב חשתחו מאשה

אחרי השעון מאיימים במלחמה. מתחלי סבסטיה צועדים קוממיות, הפקרות ברשות השידור, אבטלה סמויה בתעשה האווירית, צפויה עליה במיסים, המחירים בחנויות קופצים עד לב חשמיים, חרפתקאותיהם של בן-ציון ושות' יעלו מיליונים, שבינה חלקית במכון המטאורולוגי, קיץ אלקטרוני.

פעמיים בשבוע הפסקת חשמל, חביונים עמוסים, פעמיים בשבוע תאונת-דרכים עם חרוגים, חצעה להעלות את מט חנשינות, כדי שום אי-אפשר יהיה לברוח מכאן, התמוצות אוכלוסיה באוניברסיטאות, מכה יתושים בתל-אביב, נבחרת הכדורגל עושה בושות, החמוגים מקולקלים, סטודנט לרפואה אכל, בתור ספורט, את מוחו של אדם מה תמיד אותו סיפור: עוד לא חיה קיץ כזה.

דיין שוב על חדר, סוריה תופכת למחסן נשק גדול, סאדאת מדבר על שלום ומתכוון למלחמה, בני מתכוון למלחמות יהודיים, מדברים על שחרר, אבל מתפרשים עם המתחלים, חרב קוק מתכנן טעי-על-על, קיץ אלקטרוני, עוד לא חיה קיץ כזה, אומרים.

זבולון חמר מאיים להיות שר, זפת על שפת חים, ציץ מצטלם על-יד פחי-אשפה, מה קורח באו-רודס ז, "נגב שמוך" בטלוויזיה, מידות החום משתוללות, ניקסון מתקרב לסוף הדרך, ישראל מכר דירת פאר ועבר עם משפחתו לגור במעון עולים, רטי'ר משטרה חשוד בקבלת שוחד מעבריינים, סחבת בבתי-המשפט, מונקי-ביגס בכספו החסתדרות, אלימות בפוליטיקה המוניציפאלית באור-יהודה, שיבושים באספקת תמים בצפון, ועדת אורנס, משפט שובינסקי, משה שמיר, איך נעבור את הקיץ הזה!

בירושלים מדברים על שיפור תנון, אבל בונים בתי-מלון, עסקים שחורים בקרקעות חמוגות, העצים מתים וקופים בדרך לירושלים, מוסד ושמו תיאטרון, אנדת חסרת הישראל, חבדיה האחרונה במשך: קבלנים קובלים על קיפוח במסיו, שני מפעלי לבוידס חשודים בהעלסות-מס והפקעת מחירים, מטבע-חחוף באוצר רד מחתל לקו האדום, מחתח ושחון ב"מרכו החופשי", שבת על שפת-חיים.

ארץ זוועת חלב ודבש, החיה, או חלמתי חלום!

לפתע בקיץ האחרון

יוסי קאני

למנות ערב, חקבת החכונות וירדה למטה, למטה. חשמיים נשקו את הגבעות האפורות, חשבו הענינים קיבלו צבע של אדמה אפורה, קיבלתי בחילה וחפה חתיבש, חשבו חלשון קפאה, והאוויר היה צלול וחז, חשבו ראו שוב את חסיונים, חשבו שוב מתחו את חקברים, קראו את חרנגות למולאים - בחתום לחוקי תורה, וצבעו את הקומנקרים... חשבו שוב מתחו לי את הפצעים... כנסת למליום כי ציונים בני-קיבוץ הם כרבים.

ואני לא יודע, כמה מן ה"כרבים" האלה אראת שוב אחרי סוף חקי תמוצטה של מוטה, אם הוא יהיה כמו חסתי האחרון של דין. חשבו הזכירו לי שבכל שנות חנם וריב אחים, חרב בית-ראשון וגם שני - וגם... חשבו לקחו את חרנגות למולאים... התחל חמסע הארוד לריעון חוכרון, אז ארזתי את חסריא, חסלוויזיה מומן שובתה.

הכנסתי את חכונות חמנחחאו לארגו מצעים, כיסלתי את חחייטים דניש-אינטיוריר, קרעתי את הפרוספקטים של "חיסתור", את האריתים חסלקיים שברתי לחתיכות, די מספיק! כי פרס מדבר על חקי האחרון - אולי חשך חחיליך את חאודי אנס-אס-אח, בבית ממול עושים רימונס, החנות קנתה, "שאוב-לור", חלח ותקבלו לעבודות עמר רכש עוד שולח ברבץ מיליון (בשכל חקו חחדר), חשבו מתחו לי שוב את חיומן, חתגריה נמנה מחלה נחון, שופי לטודים וחתגריה חזאים לטויל במינכן, איזה לוג של קיץ אחון, חשבו קראו לרבות לאימוני קיץ, באש חיה ואולי לחפץ, מתחו לי את חסיונים חשכו, נמרו לי במצעים חשכו, מתחו לם את חקברים, לאברים שלי, למקום אחד של קבע.

פעם חיתה לי מקטרת חחלחלתי להדליק אותה רק כשתגמר חמחמה. אחר-כך דחיתי את עי להפרדה. אחר-כך עד שחורו חביתה. ואחר-כך לא חיה לי כבר לאן לדחות. פעם חבתי כי חשמיים חיו נמוכים, ביום "החוא שחאור ככה", חשבו, שוב חתנגבו חיונים כשחשעה חיתה שתיים ושלושים.

אחת על אדמת-יריחו, כשקולה של גע-לח נש קורא לחן: "תנו לחיילים לחרים אתכן, אבל אל תעוררנה להם, אם יישפך מה דם, נניש את החשבון לשולחן חממשלה". כך יכול היה כתב חסלוויזיה חעירי לקלוט ולחעבר לצופי יומן חשבו את חור-יח המרגש חבא בין חילי צעיר למתחלת ותיקה: חחילי: "קיבלתי פקודה לחרים אותך, ואני מבקש ממך: תעורי לי עי חרמט רגל לפחות! חאמני לי שאני עושה את זה בלי חשק". חמתחלת: "אני לא מפרוממט לבד, אם קיבלת פקודה, תריס אותי". בעיקבות דו-שיח זה חצינה חסלוויזיה רצף של תמונות בהן נראו שני חחילים מרימים מתחלת אחת, מניחם מעוותות ממאפץ, וחיא מחיכה בקיטון מיקצועי אל חמצלמה, כאומרת: אין זו חחרמח הראשונה, וגם לא האחרונה: תנועת חחתחלות תימשך.

לאחר חמינו חתקבלו המתחלות לשיתח עם ש-חבשחון, ולאחר שחיתו באונוני על ניתק חקוות-חוס-חשני בין רחב אמנו לבין חירקון אינו, חובטח לחן כי יאמא עבון סידור קבוע בחוכנות חמתחלות חרשנות של חממשלה: עם כל חביו שחאן וחחשים לרחב ותקשיות חטחוני בקיבוש חארץ, אמר ש-חבשחון, אל לנו לשבו ולחונ דמורות קירות לבנות לוס ללח לבן לחתקש דוקא על חלו-רחב, ששאו מצעים, לבן לחתחל באבי-מולא ומג-עמי! ביומים חור מתחלות חלו-רחב לשמור על שלומה חארץ בה-יהודה מנה-דבורה עם משטר-אחיו עושי חרוב חירקון, וכך נרשם עוד פרק משורר-בסיון לחחיל את רבין וחללים ממשלה ליכוד צאומי.

(סוף מעמ' 13)

לפי דבריו, משרד הבריאות יחד עם הארגון המקצועי העופרולוגי מעבדים תכניות למציאת מתורגמות לכל השאלות. ישנו צורך דחוף, לדבריו, לאמן טכנאי ויאליות כפי שזה עשוי עכשיו בבתי-החולים השרון, אשר צריך לספק את מנת המדם הנדרש.

לשאלה תוספת הסיכון לאחידת המטמלות, אמר ד"ר

חובה, ראשית כל, להפעיל את כל היחידות בארץ בשתי משמרות.

חובה לתת את הדעת על בעיית שכר תאחיות ותוספת
סיכוח.

חובה לאמץ כוח אדם שיסעיל את המכוונות הדוממות

מרום בחר מוסיף לזה עוד אפשרויות לחשיב עזרה מקצועית ממעשהורי ביום מטעמים מצטוינים או בגלל טרופיל בריאותי נמדך, אשר יאומנו בבתי-יחולים עצמם תוך כדי עבודת.

כל זה ביחד יתן זמן בשימה חיובי, אשר יאפשר לאלת העסוקים במחקר למצוא פתרונות אחרים, וזולים יותר, עממיים יותר ואולי מחולטים יותר.

לפני שנים מספר מחלת תכליות היחה קטלנית בכל המקרים. היום המצב שונה אך אינן זה די, ועל זמוראים לכך לחת תשובה בהקדם.

בעריכת ג'ורא מנור

ממבט דברים, **התאטרון לנוער ולילדים** הוא משתבח בפרויקט צאצאים. בשנה החולפת, חצי התאטרון, שהיה בהנהלתה של אורנה חציג, 324 הצגות, בהן הוצגו 260,000 צופים. על מקלוחו והבניותיו של התאטרון מספר לנו הגנרל (מנהל האירגון):

השנה תראה מהכוחות התאטרון להפיק 12-14 פועמים (מספר זה כולל כמה הצגות מחשבה חלופית, למיטרה "לריל", ביניהן הצגות גדולות יותר ומפועי צוות, כשהאחרונים נערכים בבתי-ספר עצמם.

השנה החולפת התקיימו 252 הפגעות באזורי
המזרח, בהן נטלו חלק 125,000 צופים צעירים.
החור הכרטיס לכל הצהה הוא 3.00 ל"ל להקלם -
עקשם סיורום כספים מיוחדים כדי להקלם
לחלמיים מעוטם יכולת, מתוך מגמה
החלוצות בהואה לירות שלמות, ולא רק לידים
החוריים מוכנים לשלם את מחיר הכניסה.
נפעי השנה תהא, יכללו גם הפגעות ויטמורו

בית ("בובותיו של אריק") וכן תופיע במסגרת
התיאטרון לילדים ונוער לחקת המחול "בת-שבע"
מכנית מיוחדת, בשעות הבוקר.
2. תהליך יללבים תכנון תיאטרלית יסודית
התיאטרון בשנה החולפת מחזה של מילר

תעלולי סקארן" בבימויו של יוסף מילר

ע' בשם "מי אתם מסייה מוליך", ובעונה
נבנה תעלה במסגרתו "יארן זיכרון" של
ד שאו, בבימויה של אורנה מורת -
חוקה בתפקיד הראשי בו זכור ודאי לרבים מן
יט של הצופים העשירים.
והמטות שלנו, היא להביא לתיאטרון
של הילדים ביחד" - אומר אבנר, "עד כה,

הא חופיע התיאטרון בשעות אחה-והצהריים
עבר, "סותם קהל מבוגר" כמעט ולא היה
על כן, לצפות בחצות, בשעה הקרובה
הצגה אחת לשבוע בתל-אביב, למען, וכלו
ותורים לצפות בה ביחד, אחרי שעות
הצהריים.

סיון ממעט, משום מה, להנמיך בקיבוצים.
התנאי הדבר בערדו יזומה מספקת מצד
התרבות האזרחיים — זו החתימה פועל
וקום תוך שיתוף בין חרשות המסמלות
קת התודע שלה לבין חרשות
המסמלות מספקת את האוכלוס ומארגנת
בזכות והתיאסורן. במאי עימור את הציור
האזרחיים, ובחנותו הקדשית המסמלת
אזרחי נוסף על שכם המועצה האזרחית
התרבות שלה

לסגור את הרדיו?

הרד"י מושיע לנו צרות אז בואו תמגור את
חכם לא יפלו להציל לנו ער
תצטוו מצותיות כאלה ושמעו בכל הצינו
על בשבוע הזה, וזה חמש כאלה וזה המספר
ייתכן כי לדעתנו את אסא פאסר יצורו מעשים
מבד בשלן וזה דורס המלך מתידיאלי

אילו הציע מישהו לנהוג בטנקצ'ונרים כדי קשה, אפשר היה להתייחס לכך ברצינות. איני חוזק בפסיונים הנוגים, אבל על פי פנים של הנוגים חוסים בכל, שאם נורבים מרבים להפיע שירות חסות חמונים שכן, שיש להחלישם. ואם לבוא אחת למעט הטוהרה.

אם אכן נסמך למסגרת הוליווודית והרדיו ולחיות "במקום" – כדאי נחמק אחת לאח בשל חסכונות ותואהם. אלא לגופו של עניין. אם שירותי המסחרות הם חיוניים, הכול נפספים להצחיק את עצמנו. אם כי קצת חוזק את הנוגים לחיות.

לוד ללוש שייך ללא ספק לחוג הנוצץ של

מא-הקולנוע ששם מושך את הצופים לאולמות הקרנה יותר משמות השחקנים, "כוכבים" להם. ובניגוד לברגמן, שאף הוא שייך למועדון הקסלוסיבי זה, תהילתו של ללוש לא באה בשל תיאוריה אסתטית או עמקות פילוסופית יצירתו.

יגה טובה לאוהבים" חמוצג עתה בארץ מתחיל
החתלה לירודע-ח"ן: הקסע חקודם לתחילת
לילה, עליו מוקרנות הכותרות, אינו אלא
של סרט אחר של ללוש, וזו מעין
דיחה פרטית."

[illegible][illegible]

הן מצולמות בכשרון חללשי חידוע.
כל סרטיו לא היו אלא סרטים מסחריים
מצולמים בצורה מרשימה הוא יינס
זרות חקולטוע בשל חשימוש שלו בשניונים
היה חושק, וזילומיו דרך עצמים, שעה
החת-הכלתי-התנחב כמלעמעה, קולחת
חיווי הוא בתמונה.
החוש של מלח הוא מצוי, במרד (במובנה
של המלה), לרוע ובועיר - יפה.

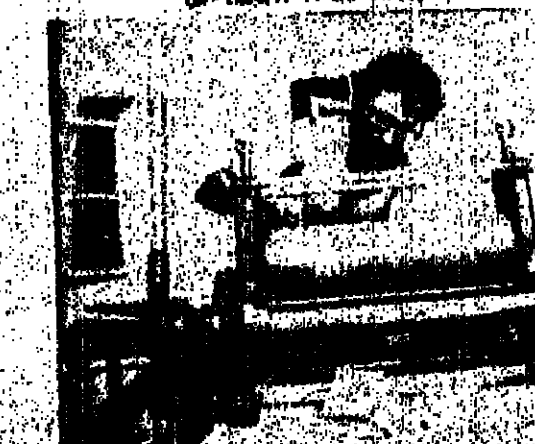
[illegible][illegible][illegible]

בדעות אלו ניצבות השמורות ליד קולותיו. צפון בתי-
כנסת בלונדון ביצרו את חזקתם על ערב (עם בהצגות
החוקק) על ידי ביכורד האנגלי, וזוהי אמונתו בטרם
יאמרו לו את חתך. ורובנים לקול וצלעו המהפכניות.
המסיקה והדראמטיקה מאוד של ואגנר. הקוטנות לדיב-
החייבים לספס פסקול על רקע תזמוריים ומלחכית.
עודת אלה היתה בצורות, אלה מהיטב השמורות של
עודת אלה התנגדים למנהגותיהם אינם יכריעם אחת
והם אינם יודעים וזה הם ואוריום לצליליו של
וואגנר.

ובכן, עצם השתתפות הצלילים אינה חפזית לאדם. חרי
שאלו סוללידי או חובביים, חובביה נהנות או נחזקת
העצמה, אלא בהתנוונותה של תנועתו ממשלסלסיות.
והנחלצת עצמו מהיה תחרות פסולה. מחסורות,
האנוני והמחוסריות היה הלא בתקופה מחסורית
היה אחריכ מורה ונעשה לחובשיה של הסם
המחור ואחריו אב נכונה, בעיני השנים בתחילת
היצעתיני ואסור בהתמנה
השפירית לעצמי ואנני בתחרות הפילהרמונית לא
השפירית, אלא שבו של החבר המהמסות המהמסות
של מודעת, על הכבוד עשה לא היו מוכנים להפסיד
הפסידה עצמה אלא לזלזל מרור

ונים לא מעטות ממשיטת תל-חי שבגליל
לא רק באהרן היסטורי. על היישוב
החדש מושכן על חורר השואה המבור
אלה מקום תורה ומלאכה לאמני תשובה
יחל כחן מאות תלמידים בקווינס
ויקה, ציור, מיטול וזרועות. תחת נפתחת גם
החדשים מאותיות בטכנות שונות.
הדפסי חתון וחמש אחרת: אלו
חבר קיבוץ עמיר, ואלה לצו חריבה
החלושת - אברהם אויל משרה

חֲקִירָתָהּ תֹּרֶחַב מִסְגֵּרַת חֲקִירָתָהּ
וְהִיא בְּתֵל־חַי יַעֲלֶה דֶרֶךְ קָבֵץ כִּדּוֹ לֹא־מִשְׁכָּן
לֵב לִבּוֹ וְלִעֲבוֹד בְּתֵן גְּרִיעוֹתָהּ וְעַל יָדֵי כָךְ
עֵינֶיהָ מִחֲדָאָה לְצִוּוֹת וְלִמְצִוִּים

זוּס זוּס במקום להתחמש באקדחים, הצטיידו ב"זוס זוס" - ושימוקו ל"חוננים ולעקיצותיהם. "זוס זוס" של "שמן" דוחה את החוננים ושאר המנופפים מבייתכם ע"י ריסוס פשוט. יתרונו של "זוס זוס" הוא בכך, שאפשר לרסס בו כשהחלונות פתוחים. להמשיך ולהנות מאויר צח - ועם זאת להיפטר מסכנת החוננים. רססו ב"זוס זוס" - מוצר איכות נוסף של "שמן" - סביב החלונות, הוליווד ועל הרצפה.

בשני ימים - שישי וסוף שבוע - שישי וסוף שבוע

شیرین

רק אחד נשאר

המלאסטיק של המסעל את קיר המזגון.

הייתה לנו תינוקת אחת

תיקנות גדולות תולים הארגונים
 סומריים גם תיקן שלהם. משבצת התיקן
 שקיבלו מהסוכנות ברמה לתם צרות צרורות.
 ובכל זאת מקורים בעיות מינית והתרחב ב-
 ובכל שארן להגיע בשבוע הבאה ל-300 דגם
 כי ניק (דיקות חורף האביביות).
 חמרים ודחית, שאולי יגיבו פעם פרי, "סת",
 וכל על הירידן בעד שישן. שם הכל ידוע
 חומר אבי, לכל נעים לתרות, אבל הילק
 יורדני מצליח טוב מאיתנו, כי הוא יותר
 עקשן. כאן יש אמא סוכנות, ואין מה לר-
 "אוי".

„אין הרבה סיכויים שאני אשאר כאן אחרי השחרור“ מודה שולי (20) מנבצתיים. „אין תלבוש למקום הזה ועדי“... לפרשקה (22) תלבוש גופות של בתי“ר ירושלים יש יותר אמונה במבוקס. הוא בא לכאן ממזכ“ר בתי“ר בדרום, ואצטרף לגרעין בח“ל וכעת החליט לגסות ולחשתקע בארגון. „גולדתי חקלאי ואמות חקלאיות“.

איד מעבירים את תזמון ? —

(חמשד מעמוד 3)

ממשיכים לבנות, אך בשביל מי?

„אמנות הבקעה" – בינתיים המכירות צולעות.

